

Délibáb

SZÁM

20
FILLÉR

Gene von Meyendorff,
"Lélekfűrészek" című,
bású Tobis-film
főszereplője

RÁDIOMŰSOR
MÁJUS 25-TŐL 31-IG

9-52A50

ODOI

FOGPÉI
SZÉP ÉS ÉP FOGA

XV

fil
la
mi
an
be
ne
gy
Sz
Éj

to
ar
ál
k

gy
ju
a
en
lo
h
á
m
á
m
k
s
v
s
r

Déliab

Színházi Hétlapp

Felelős szerkesztő: **BIBÓ LAJOS** * Szerkesztő: **DÁLOKY JÁNOS**

Megjelenik minden szombaton

Magyar filmek

KONZERVDOBOZBAN

A hatalmas lendülettel, kitűnő művészi és anyagi felkészültséggel dolgozó magyar filmgyártás számszerűleg is szép eredményt produkált az elmúlt gyártási évadban. Sajnálatos módon megállapítanunk azonban, hogy a magyar filmtermelés tetemes százaléka még mindig nem került közönség elé. Február 28-ig bezárólag tizenhárom olyan film készült el, amelyek közül most már talán csak egy-kettő számíthat arra, hogy a nyár beállta előtt bemutatásra kerülhet. A tizenhárom film között olyan filmek is vannak, amelyek már majdnem egy éve készen állnak. Cím szerint a következő filmek várják a bemutatót: Bűnös vagyok — Szabotázs — Szép csillag — Tavasz szonáta — Egy asszony visszanéz — Szíriusz — Kadettszerelmem — Házasság — Intéző úr — Gentry-fészek — Régi nyár — Éjjelre kiderül — Kétezerpengős férfi.

Természetesen a gyártás február óta szakadatlanul, nagyszerű tempóban folyik tovább. Az előbbi tizenhárom filmhez tehát nyugodtan hozzászámíthatjuk a következőket is, amelyeknek a műtermi munkálatai részben befejeződtek, részben pedig befejezés előtt állnak: Halálos csók — Őrsékváltás — Bajtársak — Negyediziglen és Estélyi ruha kötelező.

Be kell vallanunk, hogy ez a raktárra dolgozás nagyon kellemetlen és főként a gyártók, a vállalkozók szempontjából kétségbeesztő bökkenő. Azt igazán nem kívánhatjuk az amúgy is eleget szidott és ócsárolt filmes üzletemberektől, hogy évekig várjanak a befektetett pénzükre. Ki kell tehát kutatni a baj eredendő okát és véget kell vetni ennek az áldatlan helyzetnek. A sok-sok lelkesedéssel, művészi ambícióval, idegölő izgalommal és még több anyagi áldozattal gyártott magyar filmek nem azért születtek meg, hogy a filmgyárak raktáraiban száradjanak. A művészi haladás, a nagyközönség mindig újat, jobbat és szebbet várása, de az üzleti erkölcs is megköveteli, hogy az elkészült magyar filmek záros határidőn belül bekerüljenek a magyar művészeti élet, a kulturális áramlatok és az üzleti körforgás vérkeringésébe.

Amennyiben a filmszínházak műsorpolitikája okozná ezt a megdöbbentő hátramaradást, hassanak oda az illetékesek, hogy az esetleges üzleti szempontok miatt semmiképpen se a magyar filmszektor károsodjon. A filmszínházak igazgatóinak legyen mindig szívügye a magyar filmek bemutatása! Ha más vonalon van a baj — mert, hogy baj van, az biztos! — akkor is meg kell keresni a baj fészket és tüzzel-vassal, ha lehet szép szóval, ha nem, rendelettel, kell irtani a vétkes mulasztást. A magyar filmek ne a filmraktáraknak készüljenek, hanem a magyar közönségnek!

DÁLOKY JÁNOS

Csigaház

Dario Niccodemi darabjának hőse, a művész-hajlamú gróf, aki feleségének hüllensége miatt fényűzően berendezett „csigaházába” vonul vissza, nem ismeretlen a kilencvenes esztendőök romantikáját kedvelő néző és olvasó előtt. Közvellen rokona ennek a grófnak a derék vasgyáros, akivel Ohnet György író úr hosszú évtizedeken keresztül révületbe ringatta az álmodozó lelkeket s rokona a többi, ezidőben élő papirosbáró, földbirtokos, lord, nagybirtokos, akiket ugyancsak lelkük csigaházában ért ntől a vigasztalás egy új, vadul feltobogó szerelem képében. A Vígyszínház Niccodemi-darabja tehát kétségtelenül szép ésre tekinthet vissza, ám mégsem volt érdektelen

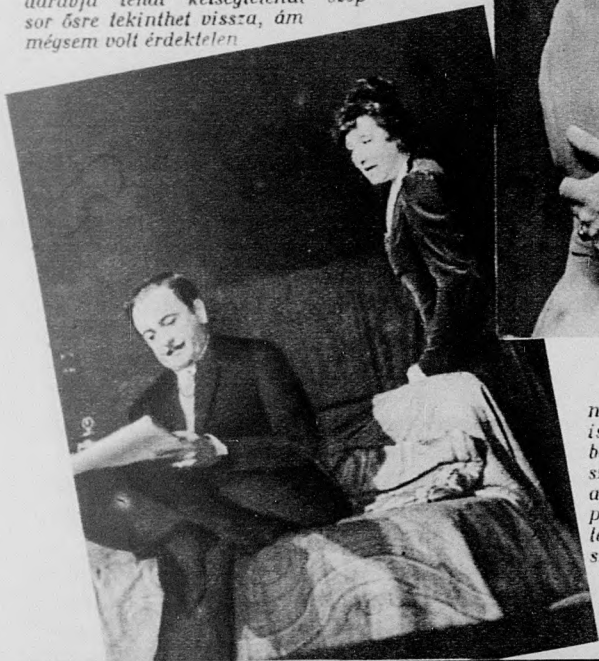
Dóra és a gróf
(Sándor Izabella, Ajtay Andor)

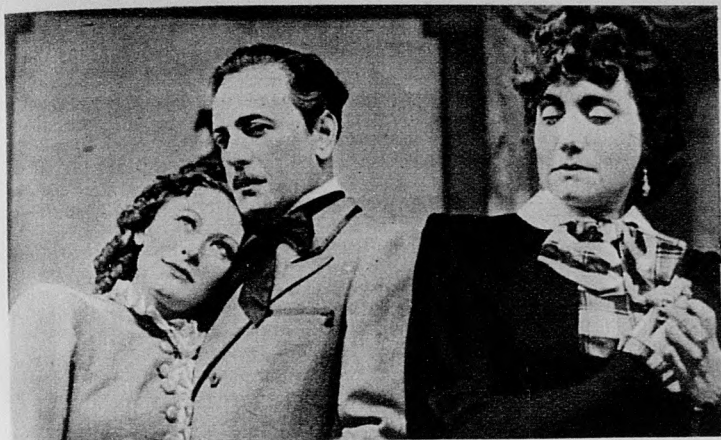
nagyobb vidéki városaink után nekünk is megismerkedni a darabbal. Elsősorban azért, mert Niccodemi rutinja, színpadismerete alól sokszor kivillan a költő, aki ezt az alapjában véve kispolgári témát színes olasz vérmérsékletének aranyával ötvözi s nemesak szórakoztat, hanem hálás és kitűnő szerepet is ad néhány

A férj és a feleség
(Ajtay Andor, Lázár Mária)

nagytehetségű színészek. Ahogy a hőmérőben jeljelé fut a higany ezüstvoanál, úgy emelkedik ebben a darabban a feszültség az első felvonás első pillanatától a grófot alakító Ajtay Andor bravuros tehetségének jóvöllából. A kezdet ötperces szóllansága átforrósítja a levegőt s ez a kis fogás megejt

A csábító barát megmagyarázza álláspontját a férjnek
(Ajtay Andor, Dénes György)

Az új szerelmespár és a feleség (Sándor Izabella, Ajtay Andor, Lázár Mária)
(Kovács Jenő képei)

Lázár Mária

s kezdi hihetővé tenni, hogy valóban létezhet ekkora magánosság, létezhet férfi, aki ennyire kizárja magából a világot, barátait, feleségét, postáját. Miért? A kérdés felvetődik, benne vibrál a levegőben s a válasz drámai lendülettel meg is érkezik a kellő időpontban. A gróf ismeri az asszony hullenségét és mikor a feleség (Lázár Mária) hisztérikus kitöréssel okál akarja tudni férje elvonulásának, az egész csigaház-komplexumnak, a férj szemébe mondja, hogy mindent tud. Nem akart botránnyit, ide vonult el jágdalmával, némasága pajzsa férjéimivolta legszörnyűbb megalázása ellen. De ennek az egyedüllétnek, a csigaházi életnek nemsokára vége. Vége, mert — és ezt is szemébe mondja feleségének, — mert szerelmes lett. Szeret egy lányt, aki nem más, mint menyasszonya annak a férfinak, annak a barátjának, aki a feleségét elvette tőle.

Ez az első felvonás, a mag, amelyből kilombosodik a mese, hogy a jelvonuló alakok jellemén keresztül, néhány kissé mesterkelt bonyodalom segítségével eljuthasson a lírai befejezésig. A gróf friss szerelmének a huszonnyolc éves „pénlány” Dorának ölegénye, a pomádéhajú angolnászertű hozománypadász (Dénes György) minden gazságra hajlandó csak hogy a számára életet jelentő remek párti ki ne csúszék talpa alól. És ezért, mikor látja, hogy ügye elveszett, a lány (Sándor Izabella) a grófot szereti, komisz, kegyetlen dühvel mérgezi meg ezt a boldogságot. A gróf jelentéében elsziszegi a lánynak, hogy ne nagyon higgyen ebben a szerelemben. Ami itt történt, az nem más, mint a szemet-szemért elvett „modern” változata. Ő elvette a gróf feleségét, a gróf most bosszúból elszerezte a menyasszonyát.

A harmadik felvonás az asszony önfeláldozó, bűnhődő jellemének glorifikálása. Látja, hogy férje milyen halálosan szereti a lányt, tudja, hogy neki többé nincs szerepe férje mellett s így felemelkedik arra a romantikus irodalmi magasztatra, amellyel az életben vajh' ritkán vagy talán sohasem találkozhatunk. Maga mondja meg a lánynak, hogy a férje nemcsak bosszúból beszélt neki a szerelemről, valóban szereti és nem tudna nélküle megtenni soha. Ő félreáll a szerelmesek útjából és csupán az a kívánsága, hogy ez az új szerelem tökéletes és boldog legyen. A jelek és a darabban elhangzottak után kétségtelen, hogy az új szerelem az is lesz. A csigaházi viharok vége s a közönség azzal a meglegedett érzéssel kelhet fel helyéről, hogy látott egy szórakoztató darabot s látott egy kitűnő vígszínházi előadást, melynek hőse Ajtay Andor alakítása volt.

Nemesak a darab meséjének vezető egyénisége Ajtay, hanem az egész színpadnak is. Minden mozdulata a vérbeli, ősztlönös nagy színlészté, aki megtölti a színpadot férjias, excentrikus egyéniségeivel és a legkisebb hiba nélkül varázslatosan élővé teszi a gróf kissé papirosízű alakját. Lázár Mária mintha idegenül mozgott volna a szerep rázabott köntösében. Az első felvonás nagyjelenetében sfnom, elfojtott mozdulatai, félhangjai, villámokat rejtő, síró, fölényes dühe, bánata a színlészi skála összes színeit magában foglalta, de mintha itt sem tudta volna kihasználni az összes lehetőségeket. Sándor Izabella tiszta hang volt s méltó partnere Ajtaynak; alakítása illúziótkeltő, egyéni. Dénes György tehetségének fényes bizonyítéka, hogy ebben a kissé modoros és igen elleneszenes szerepben is figyelemreméltó tudott lenni. Zsilley Margit magára vonja az érdeklődést. Gonda mint az öreg inas külön elismerést érdemel.

A darabot Lánzy Margit fordította. Hegedüs Tibor rendezése
György László egyik legfőbb értéke az előadásnak.

Ajtay Andor

Dénes György
(Szürszabó rajzai)

„Kivánságinterjú“ Kiss Manylval

(Ebben a rovatban a riporter nem kérdez — a művész arról nyilatkozik, amiről akar!)

— Szóval „Kivánságinterjú“? — kérdezi Kiss Manyi azon az ennívalóan édes kislányos hangján, ami nem felvett póz nála, hanem a legsajátabb sajátossága. — Hát akkor arról fogok beszélni, ami a legkedvesebb nekem... Mindarról, amit szeretek...

És erőltetetten elkezd törni a fejét. Mert hát bizony Manyika sok mindent szeret! Lássuk csak...

— Szeretem az állatokat, a zsonglőröket, a természetet, az alkonyatot... (A sorrend nem önkényes; Manyi szóról-szóra így sorolta fel!) Útni nem szeretek, csak állni és menni... A várost sem szeretem, azért is költözök ki a Pasarétre. Az közelebb van a faluhoz. Mert a falut szeretem!...

Hátrádól a székén — mert az öltöztetőasztala előtt ül, bármennyire nem szereti az ülést — és elmosolyodik. Erezük, hogy most a kedvenc téma jön:

— Zágon!!!... Ott születtem, ott töltöttem a gyerekkoromat és aztán is minden nyarat! Zágon gyönyörű... Hegyek közt fekszik egy völgyben, úgy-hogy be lehetne fedni a tetejét!

Mint valami leckét, hadarva mondja:

— Zágon nagyközség sik helyen fekszik, három oldalról hegyek veszik körül, úgy mint északon, keleten és délen... (itt úgylátszik, kicsit belesült) nem tudom pontosan merről... Nagyborsosnyó határolja.

Kéjes visszaemlékezéssel sorolja fel a hazai emlékeket:

— Legszebb kiülni a nagy diófa alá és ott uzsonnázni... Otthon mindig meztláb járok... Szeretek a sárban tapiskálni... Aztán délben kimegyek a mezőre és kis szekéren viszem a nap-szamosoknak az ebédet... Egy nagy tálból esznek mindnyájan, úgy szeretnék én is velük együtt enni belőle... A legnagyobb élmény volt számomra a Dunát meglátni! A tengerről nem is beszéltek! Hiszen addig csak a Zágon-patakat láttam!...

Ismét visszatérünk a „szeretem-nem-szeretem“-játékra:

— Borzasztóan szeretek játszani! Ha nem szégyelném, egész nap babaruhákat varrnék! Mindig vannak kislánybarátnőim, akik jönnek hozzám játszani... Imádom vásárolni! A pénzt nem szeretem, amit keresek, azt úgyis elvásárolom... És szeretném Elvirát, a kecskémel, de haragszom rá, mert nem ad tejet!...

Elvira kisasszony, szedje össze magát és ne okozzon gondot Manyikának!...

ifj. Kőváry György

Falstaff sorsa a világszínpadokon

Shakespeare, ez az „ezerlelkű“ ember alakjai megteremtésében mindig váratlan meglepetésekkel szolgál. Sokszor a főalakok és királyi hősök mellett olyan figurákat teremt, amelyek messze kiemelkednek az epizód szerep szűk keretéből és túlélnek a vezetőalakok jelentőségét. Így történt ez a IV. Henrik című történelmi darabjával is, amelyben a kövér és részeges pernahajder harsogó vidám lényével. Shakespeare olyan dikciókat adott az ő szemtelenség lefetyelő szájaiba, hogy az még ma is eleven, a tömeg ép olyan élvezettel hallgatja, mint a választékosabb és igényesebb irodalmárok. Falstaff figurája olyan eredeti, hogy a szerző legjobb barátjának, Ben Jonsonnak is tetszett, aki pedig akkor a londoni *Hableány*-kocsmában az akkori irodalom félelmes trónszékét tartotta és dorbézolás közben ítélte művek, versek és darabok értéke fölött megfellebbezhetetlen szentenciákkal.

A világ minden színpadán azért volt nagy színészi feladat megeleveníteni ezt a különös figurát, mert idomtalan alak, pipaszárlábak, pocak és otromba mozgás kell hozzá — és melyik színész mert ilyet játszani? Az emberi hiúság, amely a testi külsőre annyit ad, itt igazán érvényesül. Mostani alkalommal is sokáig vajdúdik a Nemzeti Színházban a szereposztás ügye. Kétségtelen, hogy nádszálvékony színész alkalmatlan volna erre a szerepre. „Ki játssza a Falstaffot?“ Jól megtermett férfiszínész — hogy már mi is kövessük a külsőleges, publikumtól származó szereposztást — csak négy akad a Nemzeti férfigárdájában: Csontos, Lehotay, Kiss Ferenc és Abonyi Géza. Csontos nem keltheti életre ezt a behemót alakot! Így most már csak Kiss Ferenc, Lehotay Árpád és Abonyi Géza triársa áll szabadon. Lehotay jó természetes alakkal rendelkezik. Széles válla, dagadó mellkasa, erős tom-pora, súlyos lépte valósággal predesztinálja Falstaff-szerepre. Ehhez már csak egy kis maszk, orrfestés, vörösré lakkozott orreimpák és virító pofacsont kell, nagy pocak és komoly pókhas: s mindezt könnyen meg lehet oldani némi hozzátoldással, tömással és ruhával. Sikerét valószínűvé tenné a közelmúltban eljátszott nagyszerű Rabagas-féle szerepléssel, amelyek közvetlenül ezzel a Falstaff-stilussal esnek közeli vonalra színjátszó stílus tekintetében. Abonyi Géza színjátszó ösztönei és szélesskálájú emberteremtő ereje szintén hiteles alakítást kínálhat számára ebben a szerepben is. Németh Antal válogathat és bármelyiket választja ki az ő tévedhetetlen judiciumával, kétségtelenül jelentős határköhöz érkezik el Falstaff világszínpadai pályafutásán.

Az Zand került ma is zelese impre ismer 15. s Ez a peare méne.

A elemé senki boldo Him ujjon hara Rom méne zenek érve semn zené roma pong mák Öreg tudj Rom nem jüvel érezi lobo.

A kiál Az éffé má csal fiat ges jobb Tib

A harmadik felvonás

illúziókellőek, tavaszi lények mindketten. Prózaí színházaink irigykedve nézhetik bennük az annyira hiányzó tökéletes Romeo és Júliát. Sárdy János énekmondója most is komoly elismerést érdemel. Tebaldo intrikus, harcias komorságát kitűnően képviselte Hármory Imre. A többi szerepekben Horányi Karola, ifj. Toronyi Komáromi, Nagypál

Az Operaház ezévi utolsó bemutatóján Zandonai „Veronai szerelmesek” című műve került előadásra. Zandonai az olasz muzsika ma is élő vezéregyénisége s ez a műve jellegzetesen képviseli a romantikus irányból az impresszionizmusba hajló zene minden egyéni ismeretlejelét. A szöveget Rossoto Arturo egy 15. századbeli Bondello-novella nyomán írta. Ez az elbeszélés volt forrásmunkája Shakespeare-nek is, amikor Romeo és Júlia szerelmének történetét színpadra vitte.

A világhírű veronai szerelmespár tragikus elemektől átszőtt lírai meséje nem kaphatott senkitől szebb levegőt, élelet Zandonai lavaszt, boldogságot, szerelmet árasztó muzsikájánál. Himnuszok magasságába lendülő fiatalos, ujjongó zene ez, ezüstlúkre a kék ég üveg-harangja alatt terülő Veronának s benne Romeo és Júlia lázas, szép, halálos szerelmének is. A straussi méretekben felépített zenekar a legfinomabb elképzeléseket is gazdag erővel tudja megvalósítani. Semmi merevség, semmi szükségtelen szabály nem köti ezt a zenét s ahol szükségnek érzi, a kidolgozott romantikus formaképektől, másodpercnyi csapongással szökik át az impresszionizmus formákat fényekre, színekre bontó birodalmába. Óreg és bölcs varázsló Zandonai mester, tudja mit mesél a világnak évszázadok óta Romeo és Júlia a szerelemről. Amit a szó nem képes elmondani róluk, elmondhatja zenéjével, hogy minden idegszálunkon keresztül érezhessük a halhatatlan szerelmesek izzó, lobogó tanítását.

Az Operaház a mű jelentőségéhez méltó kiállításban hozta színre a Zandonai-operát. Az első első felvonás remek színpadképe, az éjjeli várostér, melynek vörösfényű kocsmaiból összeesapásra készül a két veronai család zsoldosháza, nyílt lapsol kíván. A fiatal, poétikus szépségű, rendkívül tehetséges Varga Livia mint Júlia élete egyik legjobb szerepéhez jutott. A Romeo — Udvardy Tiborral, tökéletes szerelmespárt mutatnak,

Romeo és Júlia (Varga Livia és Udvardy Tibor)
(Vajda M. Pál képei)

teljes készségükkel szolgálták az előadás sikerét. Külön meg kell emlékeznünk Roubal Vilmosról, aki a pontosan és finoman működő belső és külső kórusok belanításának igen nehéz munkáját végezte. Ifj. Oláh Gusztáv dicszeleti európai vonatkozásban is feltűnést keltően művésziek. Failoni egyéniségéhez, vérmérsékletéhez pompásan illő feladatot kapott, mikor rábízták a mű vezénylését. A zenekar munkája az énekességekkel együtt kiváló vezetése alatt tökéletes egységet adott. (György)

Kolozsvári mozaik

A kolozsvári Művészeti Hetek nagyszerűsége és kulturális jelentősége most bontakozik csak ki igazán. Az első napok sürgésforgása csak külső, szinte kizárólag idegenforgalmi érdekességű eredményeket látlatott: a Fő-tér déli napsütésében és a kávéházak koradélutáni esti zsúfoltságában ugyanazokat az arcokat ismertük fel, akikkel együtt szorongtunk a kolozsvári gyors fülkéiben és folyósóján. Ugyanazok az arcok lesték s csodálták az építőművészeti kiállítás makettjeit, verőátek csoportokba a tárlat művészi értékű képei körül s állingáltak a kisebbségi sorsban gigantikussá acélozott irodalmi erő produkcióitól elkápráztatva — könyvkiállításon.

Az első két-három nap programforgatagában szinte mindenütt fővárosiakkal találkozunk. Kolozsvár maga s Erdély magabazárkózva figyelte a halást. Mintha mondták volna:

— Ezt tudjuk, ezt csináltuk. Ti most néz-zétek!

S mi láttuk.

Igen-igen szép s jó és magyar, de különösképpen erdélyi, amit láttunk az emberekből és az alkotásaikban.

Egy panasza van csak — s ez szerintünk is jogos — a kolozsváriaknak. A színészek nehezelelnék. Méltatlan, de egyáltalán nem helyrehozhatatlan mellőzés érte őket.

A Művészeti Hetekkel kapcsolatban az egyes kiállítások művészei, akik különösen kiváló alkotással szerepeltek, díjat, jutalmat s ki-tüntetést kaptak. A színészek közül senki sem. Pedig közülük nem egy szolgálta a rabság huszonkét esztendeje alatt szívvel-leléssel, művé-szi és magyar hivatástudattal a kisebbségi kultú-rát. Szerény véleményünk szerint például Tóth

Lexi bácsi, aki negyvenöt év óta önzellen és országszerte elismert művészetével hűséges rabszolgája a magyar szónak és az erdélyi színészletnek, megérdemelt volna legalább annyi elismerést, mint egy festőművész vagy egy szob-rász. Ezek sem érdemtelenekek, de azok is érdeme-sek. Nemcsak Tóth Elekről van ugyanis szó, ha-nem még legalább húszról, akiknek egy-egy elis-merő szó, egy kedves gesztus igen nagy öröm és kisebbségi hányattalásukért gyógyító simoga-tás lett volna.

A Nemzeti Színház
ünnepi előadásáról:
Köszegi Margit és
Fülöp Kató („Nagy-
úr”)

A megnyitó irodalmi
est hallgatósága. Az
első sorban Tasnády
Nagy András és
Haász Aladár
(Fotófilm felv.)

Reméljü
reméli, ho
ségről var
mindig ne

Ha már a
tünk, szám
aktuális

Vége
leküzdés
és megk
Eleir
kezdeté
megy.
kvántó
ket a h
komoly
mények

S az
vári k
közöns
a Mű
kiment
előadás
tapsol

És
készít
progra
Kü
dokum
művés
A h
herceh
realit

Reméljük és Kolozsvár is reméli, hogy csak feledékenységről van szó, amit még mindig nem késő helyrehozni.

Ha már a színházról beszélünk, számoljunk be a színház aktuális problémáiról is.

en és
iséges
rdélyi
nnyi
szob-
deme-
ó, ha-
y elis-
m és
moga-

Bánffy Miklós gróf az Attila-dráma szereplőivel: Köszegi Margit, Kamarás Gyula, Szécsi Ferenc, Lantos Béla, Tompa Puli és Danesó György

Az „Aida” szőlőtáncosnője: Rimóczy Viola

Vége a sok járádsággal és még több akadály leküzdésével előkészített első Táray-szezonnak és megkezdődtek a következő szezon előkészületei.

Eleinte, már mint az új évad előkészítésének kezdetén, hírek terjedtek el arról, hogy Táray megy. Haza Budapestre. Ezt egyesek nagyon kívánták volna, egy másik érdekében, de ezeket a hangokat és célzatos híreszteléseket Táray komoly munkával és elismerést érdemlő eredmények felmutatásával döntölte halomra.

S azt sem tapasztaltuk, mint ahogy a kolozsvári kávéházakban beszélgették, hogy az erdélyi közönség nem szereti az új igazgatót. Mikor a Művészeti Hétek megnyitó irodalmi estjén kiment a dobogóra vagy a hétfő esti munkáslőadáson megjelent a színen, dörgedelmes tapsvihár fogadta. Nem valószínű, hogy azt tapsolja a közönség, akit nem szível.

És minden beelőzésüül, Táray már el is készítette a következő három színházi év programját.

Különösen érdekes, kulturális és kisebbségi dokumentatív szempontból egyaránt, a zene-művészeti és a magyar színművészeti kiállítás. A huszonekét év zenei eseményeit és színházi hercehurcáit pontos időrendben és megrázó realitásukban tárják eléink azok a műsorok,

színlapok, kérvények és elutasítások, amelyek a barna kiállítási szekrények polcain sorakoznak. A magyarság a színház nézőterén és a hangversenyek széksoraiban gyülekezett össze a közösségérzet és az együvértartozás demonstrálására. Ebben a kultúrában találták meg egymást és magyarságukat.

Zeneestélyek és színelőadások naponta zsúfolt nézőtér előtt...

Igy voltak magyarok s maradtak is azok huszonekét év alatt az erdélyiek.

Mi pedig homályosuló szemmel böngészünk a román prefektus dörgedelmes átiratait a kolozsvári magyar színházhoz és a régi-régi színlapokat...

HARASZTOS ALBERT

Részlet a Képzőművészeti Kiállításról: kö- és témszoboresoport (Fotofilm felv.)

Színház
lásáról:
rgit és
(„Nagy-

irodalmi
sága. Az
Tasnády
rás és
ar
m felv.)

Kozma Miklós képét Törs Tibor ünnepi beszéddel leptezte le a Sajtókamarában

Kozma Miklós képleleplezésének közönsége

A VIII. Honvédkivánsághangversenynek nagy sikere volt a Magyar Művelődés Házában

A Kulissza mögött

A Gyermekvilág legnagyobb sikere volt az a matiné, melyet a Magyar Művelődés Házában az elmúlt vasárnap rendezett a „Gyermekvilág” képeslap. Eredeti népi játékok, kórusok, kis szindarabok, rengeteg bohóság szerepelt a műsorban, melynek két sztárja Gerard, a cirkusz népszerű művésze és Jakab Laci, a kis rádiószta volt. Különösen szép sikert aratott dr. Dienes Valéria színpompás „Csipkerózska” mesejátéka, melyet a Dienes-féle iskola tehetséges kis növendékei adtak elő.

Fesztoráczny Kató és v. Gozmany György a Színészegyesület vizsgaelőadásán

Az elmúlt szezonban az Uj Magyar Színházban kellett volna színrekerülni Tersánszky Józsi Jenő darabjának, melynek főhőse az író regényeinek legkedveltebb alakja, Kakuk Marci volt. Miután a színház az elmúlt idényben nem mutatta be a darabot, Tersánszky művét egy másik fővárosi színházhoz vitte át.

*
Május 31-ig jelentkeznek vizsgára a Színész Kamaránál a gyakorlatos színészek. Magára a vizsgára június elején kerül sor.

A Nemzeti Kamaraszínházban Hubay Miklós „Hősök nélkül” c. darabját próbálják (Kovács-képek)

Rena
ring na
lágban.
gyar ír
legnagy
társiga
kedvella
téstől é
írói mu

Hesz
tűnő jo
bot for
ban a
jolytat
kolozsu
ként M
minő“
tulált
jordítá

Az
sok m
színhá
két ér
ezen a

Török
pott a
muri'

és Tol
tőjüke
igazg
szính

La
Irma
szoln
évado
deglá
„Cige

Ká
dogab
ten.
A ki
már
„elga
dulat

Bibó
sz

Rendkívül érdekes hír kering napok óta a színházi világban. Az európai híri magyar író, aki egyúttal a két legnagyobb budapesti színház társigazgatója is, állítólag elkedvellenedett a színházvezetéstől és a jövőben kizárólag írói munkásságának akar élni.

Heszke Béla, a „Domino” kitaláló fordítója új francia darabot fordít, amellyel kapcsolatban a Nemzeti Színházzal folytat tárgyalásokat. A kiváló kolozsvári író-lanárnak egyébként Marcel Achard, a „Domino” szerzője levélben gratulált a „Domino” jól sikerült fordításához.

Az új szerződötési tárgyalások már javában folynak a színházi világban. Legutóbb két érdekes név bukkant fel ezen a téren. Somlay Artúr

Török Ilona naivszerepet kapott a Vidám Színház „Nyári muri” című darabjában (Barlos Éva felv.)

és Tolnay Klári neve. Mindkettőjüket egyik magánszínházunk igazgatója szeretné megnyerni színháza számára.

Laurisn Lajos és Palkós Irma jelleplével kezdte meg a szolnoki színházban a nyári évadot Kardoss Géza vendéglárusulata. Megnyitóként a „Cigánybóro” került színre.

Kántor Béla ma a legboldogabb előadóművész Budapesten. Feleségének fia született. A kis Kántor Béla Frigyes már a pótyában is remekül „előad”, és lábával „tánmozdulatokat” végez.

Bibó Lajos a „Hibások” szereplőivel (Kovács felv.)

A Kormányzóhelyettes Ur és felesége a Millenniumi-díjon

Orbók Attila újonnan megjelent anekdota-gyűjteményébe három rövid kis tanulmányt írt Erdély humoráról, a híres

időszerű kötetnek, amelynek lapjait apró, stilszerű, művészi rajzok is díszítik. Az „Erdély mosolya” a könyvnapon könyvek sorában jelent meg.

A Vidám Színház soronkövetkező darabjának, a „Pintyőke” című bohózatnak női főszereplője Lengyel Gizi. A darabot Kőváry Gyula rendezte, aki egyébként a címszerepet, vagyis Pintyőkét játssza.

Egyri Gábor nagy sikerrel énekelt a Zeneakadémián

tordai viccekről s az erdélyi népköltészet nagy gyűjtőjéről, Kriza Jánosról. Ezek a szellemes, finom írások külön értékei a szép és rendkívül

A „Törekvés” kulturházának színháztermében fényes bizonyosságot tett Lenkey Kornélia, a fiatal és kitünő énekesnő arról, hogyan kell jól-pergő és élvezetes műsorú magyar nőtaestet rendezni. Nemesak a „telt ház”, hanem a meghívott sebesült katonák őszinte tapsa is végigkísérte az

Széchenyi Károly gróf, Bánffy Dániel báró és Kállay Miklósné a Virágkiállítás megnyitására

egész előadást. A megnyitót Berki János, a Katonai Irók Körének tagja tartotta. Az est keretében Kékes Irén, Somogyi Adrienne, Sáray Vali, Szalay László, Solthy Károly aratott megérdemelt sikert. Kiemelkedő szám volt Járay Józsefnek, az Operaház tagjának és Lenkey Kornéliának együttese. Élvezetes konferáló volt: Heigl László dr. A hangverseny tiszta jövedelme a budapesti Északi főműhely-telepi műiskola olyan szegény tanulóinak segélyezésére szolgálja, akiknek apjuk a fronton küzd.

Május hó 30-án a régi világháború hősei, akik a HONSz-ba tömörültek, a pestszenterzsébeti iparistület székházában ünnepélyt rendeznek József főherceg tábornagy és vitéz dr. József Ferenc főherceg, valamint dr. Romy Arisztid pestszenterzsébeti polgármester védnöksége alatt. A művészesten fellépnek Orosz Vilma, Major Mimi, Vörös Sári, Szigely Sándor, Pethes Sándor, Bálint

Árpád színművész Gyóni-versek szaval, Dénes György, Rózsashegyi Kálmán, Papp János, Szecsódi Irén, Madaras Gizella jütyüművésznő, Martin Djemil hangutánzó, az I. honvédegykocsiszó zenekara Fogarassy István vezetésével, Farkas Edil, Kőszegi Teréz és báró Gorup Adrienne.

A következő évadra máris megkezdte az előkészületeket a Madách Színház. Püskösti Andor helyettese Daniss Jenő lett, a színház közkedvelt művésze. Feladata művészi problémákra épügy kiterjed, mint ahogyan adminisztratív ügyekben is teljes jogkörrel és önálló döntésszeggel pótolja direktorát. Daniss Jenő 1916-tól 1934-ig Pécs művészi életében vitt vezetés szerepet, magát a színházat is igazgatta. A Belvárosi Színházbeli kiugrása Kodolányi János „Végrendelet”-hez fűződik.

Várady Györgyi, a Nemzeti Színház ösztöndíjas művésznője nagy sikert aratott

az Új Magyar Színház áldozócsütörtök délutáni előadásán, amelyen Gyallay Domokos „Aranykgyós öv” erdélyi tárgyú vígjátékát adták elő. Borsos százados vezette a produkciót a Levente Színjátszó Társaság keretében.

Muráti Lili Nagyváradon vendégszerepelt: Pálózi László, Muráti Lili és Putnik Bálint igazgató a pályaudvaron

(Royal felv.)

A Magyar Művelődés Házában előadták Toronyi Gyula „Örök lény” című darabját. A három főszereplő: Palotai István, Lukács Margit és Koltay Gyula (Mérei felv.)

Igy kezdődtek a próbák Erdélyi Miska nyári darabjából: Latabár Kálmán, Kiss Manyl, Somogyi Nusi, Török Emil és Orosz Júlia (Mérei felv.)

Készül az első magyar háborús film

A Hunnia-filmgyár műtermeiben hatalmas apparátussal készül az első magyar háborús film, a „Bajtársak”. A film vitéz Somogyváry Gyula drámájának filmváltozata, melyben a főszerepet Szilasy László, Timár József és Simor Erzsi játssza. A magyar katona hősiességét és harckészségét tükrözteti a kitűnően megírt és érdekesen filmesített háborús dráma. A filmkönyvet Jablonszky Ferenc írta. A felvételekkel kapcsolatban rendezőt is avatnak: Pacséry Ágostnak ez lesz az első önálló rendezése.

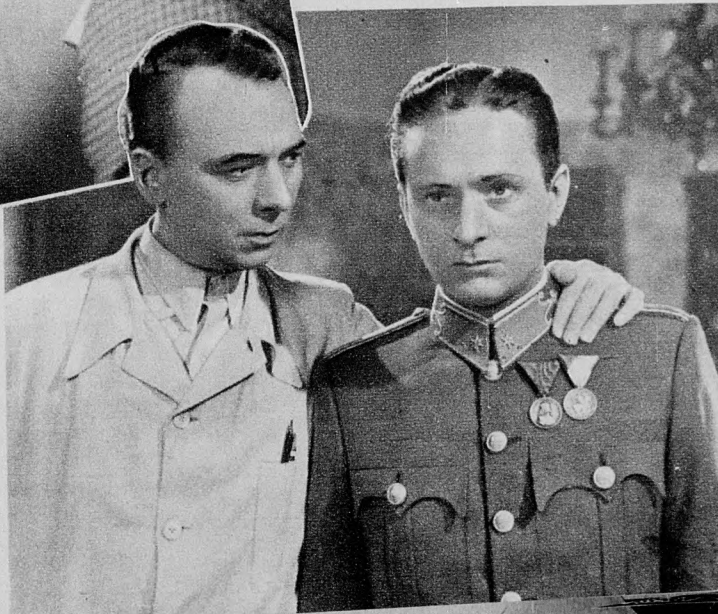
A közönség már az előzetes hírek alapján is igen nagy érdeklődéssel várja az első komoly magyar háborús filmet.

Simor Erzsi és Szilasy László

Simor Erzsi,
a „Bajtársak”
női főszereplője

A bajtársak: Timár,
Szilasy
(Ráth Károly —
Pergőkép forg. felv.)

zó-
án,
kos
ár-
or-
ro-
tszó

en-
zló,
llint

(v.)

ázá-
yula
bját.
lotai
és
elv.)

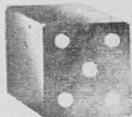
Er-
bjá-
Kiss
örök

elv.)

KOCKÁS FILMKRITIKÁK

A DÉLIBÁB minden befolyástól mentes őszinte véleményt közöl a bemutatott filmekről. A filmeket a kocka pontjaival osztályozzuk. Minél jobb a film, annál több pontot kap. Hat pont a legjobb osztályzatot jelenti, egy pont a legrosszabbat. Kétszer hat pontot csak a legtökéletesebb filmremek kaphat.

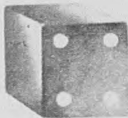
VIRRASZTÁS

Carole Lombard utolsó filmje

A mozilátó számára különös vonzóereje a filmnek, hogy utolsó szerepében láthatja Carola Lombardot, aki a télen repülőszerencsétlenség áldozata lett. A másik érdekessége az amerikai újdonságnak, hogy Cronin egyik világsikerű regényéből készült a szereplői, mint a legtöbb Cronin-regénynek, orvosok és ápolónők. George Stevens, aki a „Gunga Dín”-t is rendezte, plasztikusan mutatja be azt a zárt területet, azt a különös világot, amelyben az orvosok és ápolónők sorsán keresztül a világ egyik legnagyobb kórházának titkos arculata tárul elénk. A háttér feszültséggel telített légkörében ébred fel a legtisztább szerelem, ami megperzseli az ápolónő szívét. Ezt a szerepet alakítja Carola Lombard művészi egyéniségének utánozhatatlan finomságával. Egy fiatal új színésznő, a szép Anna Shirley tűnik ki még a filmből s emlékezetes marad a kitűnő Brian Aherne alakítása is a főorvos szerepében. Igazi Cronin-figura!

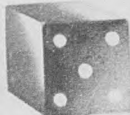
LEGYÜNK FIATALOK!

Olasz film-bohózat

A sok reprezentáns nagy olasz film után most egy vidám játékot kapunk, ami a bohózat és a burleszk keveréke. Azt igyekeznek bemutatni, mire vezet az, ha a fiatalokat a modern divatok szertelenségebe sodorják. A filmszerzők a megtévedt flúkat és leányokat úgy igyekeznek észretéríteni, hogy a szülőket is a különködés útjára léptetik, miáltal rengeteg fejetejére állított helyzet származik. Végül is a sok zürzavarból az a tanulság merül fel, hogy legjobb az arany középút. A különködő fiatalasszony szerepében Betty Stockfeld, a szőke francia filmszínésznő remekel. Mellette Víví Gioi, Dina Gollí és Giulio Stival haladnak a mulattást szolgáló színészregeg élén.

MEGVÁDOLT ASSZONY

Művészi film-regény

A negyvenéves professzor és az asszisztensnő igen vidáman induló szerelmi regénye és házassági története, ami később majdnem tragikus kimenetelű fordulatot vesz, a végén azonban a felkorbácsolt viharok elültével újra kisüt a nap és a két derék ember most már minden zavart kiküszöbölve, boldogan haladhat tovább az élet útjain. A Paul Werhoeven nagysikerű regényéből készült német filmváltozat érdekes meséjét mesteri módon bonyolították. Különösen jól sikerült a könnyelmű, nőhódító tanársegéd szerepeltetése, aki valamikor a professzor feleségének is udvarolt, most pedig a férj első házasságából származó serdülő fiatal leányt kerülgeti. Igen meghatóak azok a jelenetek, amikor a mostohaanya a férje iránti szeretetből önfeláldozó magatartással menti meg mostohaleányát a csábítástól, s kiteszi magát annak, hogy a hűtlenség gyanújába keveredjék. A film gazdag kiállítással, nagy műgonddal készült s művészi hatású szép néprajzi képek gazdagítják. A főszereplők, Ferdinand Marian, Franciska Kínz s a többiek is remekelnek. Átléssel játsszák végig a figyelmet lekötő, érdekes történetet. Kiemeljük a párbeszédék irodalmi színvonalát és tömörségét. Igen sokszor, a legbonyolultabb helyzetekben is, bravúros rövidséggel teremtenek a szerzők világosságot s néhány mondattal nagy látványokat képesek mutatni. Ez pedig a filmszerűség szempontjából igen fontos!

(Kállay István beszámoló)

VIRRASZTÁS

Cronin világhírű regényeiből már számos filmváltozat készült. A „Réztábla a kapu alatt” kiugró sikerére minden mozilátogató emlékszik. Az új Cronin-filmnek, amelyet „Virrasztás” címen mutattak be a RADIUSBAN, szintén orvosok és ápolónők a főszereplői. Ebben a filmben játszott utoljára felvevőgép előtt Carole Lombard, aki néhány hónappal ezelőtt repülőszerencsétlenség áldozata lett. Mellette a szép Anne Shirley és Brian Aherne az izgalmasan érdekes szerelmi regény hősei. Az újdonságot a Hunnia hozta forgalomba.

Carl Raddatz, a művész

Fanatikusan küzd mindenért, amit ideálként elfogadott. Ezért éreztük, hogy a „Hazatérés” főszerepét, amelyben hazafias meggyőződésének áldozata lett, — a testére szabták.

Céltudatos keménység és a férfias jóság sugárik Schatz őrmester arcáról, miközben embereit súlyos helyzeteken segíti át, mint azt a „Június 5-ike” című Ufa-film mutatja.

Bark kapitánynak a hősiességek mellett csak egyre van gondja és ez a bajtársiasság. Férfias egyénisége magával ragadja a nézőt a „Stukák” című háborús filmben.

A „Szabadság becsületshórá” című filmben végzett alakítását is felülmúlta az a színészi teljesítmény, amit a „Kívánsághangverseny”-ben a közönség teljes elismeréssel fogadott.

Ferro, a pompás vadászkutya éberrel vigyáz, hogy senki se zavarja gazdája jól

és

kiérde
letti

Nap
bergt
gal n

Ezt
tánc
szíte
életé

Ké
volt
egy
nyek
sem

Pá
erej
kell
fény
műv
fegy
ball

és a magánember

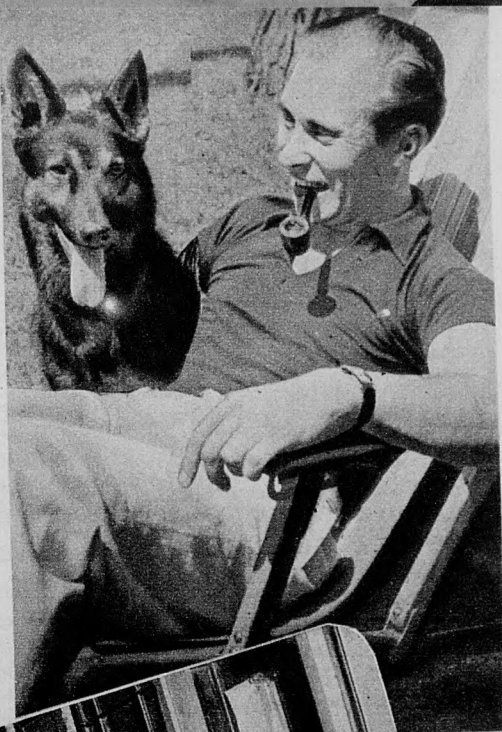
kiérdemelt pihenését, amelyet a Berlin melletti elragadó bungalowjában tölt el.

Nagy népszerűségét mutatja, hogy Babelsbergbe, az Ufa-városba érkezésekor valósággal megrohánják az autogramkérők.

Ezt a kerámiafigurát, a díszes kis indiai táncosnő szobrát egész fiatal korában készítette. Ez a szobor elkísérte őt küzdelmes életén át egész a győzelemig.

Képzelet és akarat, ez a két serkentő erő volt mindig a művészi parancsolója. Az egyenes útról soha le nem tért, engedményeket semmiben sem tett s a véletlenre semmit sem bízott.

Pályája kezdetén, amikor duzzadó életereje és akaratossága miatt a színpadot ott kellett hagynia, ábrándozó volt s a holdfényes éjszakákért rajongott. Most, amikor művészi rangját kiharcolta, a vasfegyelmet igénylő Punchingball a szórakozása.

KÖNYVEKRŐL

Madách Imre

„felfedezése“

A könyvnap piac nagy nemzeti jelentőségű eseménye lesz, hogy a Révai kiadásában Halász Gábor rendezésében megjelent az egész Madách-mű. Az első kötet színműveit, drámai kísérleteit, drámatörredékeit tartalmazza a másodikban pedig költeményei, elbeszélései, tanulmányai kapnak helyet. Beszédei, vegyes feljegyzései és a nagyon érdekes magánlevelezése. Halász Gábor közelebbről betekintett Madách keserű lánghalásába, a végletes madáchi ifjúságban, az első alkotó-periódus viharzásába. Beszámolt a húsz évi esöndről, amely után újabb alkotó periódus jön s aztán a végső erőfeszítéssel kivett remekmű: a Tragedia. A vulkánikus kitörések, amelyek Madách életében sziklákat dobáló szellemi energiával vetik ki az első színjátékokat, rendkívül érdekesek. A Fráter Erzsikorszaka megrendítő szerelmi tragédiáját okozza s ebben a lázas korban írói elhivatottsága véglegesen eljegyzi az irodalommal. Most a széles olvasóközönségnek is módjában lesz betekinteni ebbe a torlódo lelkiállapotba, amelyből az igazságot hordozó örültek születtek, bölcs bohócok, aljas nagyurak, csalfa szeretők, vergődő fiatalok. Az első drámát szerelenségeiben a fiatal és tiszta szív kitörései költői erejükkel lepnek meg ezután minden magyar olva-

sót. Szíve legfőbb csalódása a nő volt. Madách kamaszéveitől kezdve egészen a haláláig valóságos megszállottja a nő problémájának. Felfogása — mint Halász Gábor kifejti — különös egyvelege a kamasz képzelődésnek és az írói éleslátásnak, a Trubadur áhitatának és a basáskodó férfi fölényének. Madách Imre elégedetlenségében, hitében, nagyratöré-

sében, csüggedésében jellegzetesen korának gyermeke. Ő a tizenkilencedik század szülötte és magyar sors-társai között egyetlen sem akad, akiben a kor ennyire lényeges vonásokban testessülne meg. Halász Gábor rendkívüli lelkiismeretessége és irodalomtisztelete lehetővé teszi, hogy Madách műveiben mindnyájan elmerüljünk. (E. J.)

Pacsirta

Kosztolányi Dezső regénye

A regényíró Kosztolányiban talán fokozottabban felfedezhetők a lírikus értékei: az atmoszférikus varázs, a precíz és mégis groteszken tulzó külső leírás, mely többet mond a belső életről, mint a legtöbb lélek-elemzés, meg a tiszta, kulturált nyelvművészet. Alakrajzoló képessége itt, igazi földjére érve, még tökéletesebb, mint verseiben és novelláiban” — írja a költő egyik kitünő ismerője.

Farkasok

Bánffy Miklós összegyűjtött elbeszélései

Az Erdélyi Történet monumentális korpé után ebben a kötetben remekbe-szabott novelláit gyűjtötte egybe Bánffy Miklós. Történetei hatalmas jellemeket állítanak elének, gazdag és nagyszabású világot ábrázolnak. Minden egyes elbeszélés rövidrefogott, nyugalmas menetében is robbanó izgalmu regény. Az ív, amelyet az író átfog, megragadóan széles, a havasok világától a korabeli társadalmon át egészen a messze multig ér, s a hang — ez a nyugodt, tiszta, hajlékony elbeszélő

stilus — távlatos, nemesen férfias lírával zeng.

A sárgák háborúja

Wolff Schenke könyve

A távolkeleti háború kitörése rendkívül időszerűvé teszi Wolff Schenkenek, a világhírű távolkeleti tudóstónak a minden részletre kiterjedő, alapos és izgalmas könyvét. Japán és Kína között hosszú évek óta dúl a háború. Wolff Schenke hosszú időt töltött a fronton és Kínában, remekül ismeri az ottani életet. Műve nem szokványos haditudósítás; lebilincselően élményi beszámoló, mely hiteles képet fest az egész mai Kínáról.

A gyermekrabló

Jules Supervielle regénye

Jules Supervielle elbűvölő regénye, „A gyermekrabló” egy hazájából száműzött dél-amerikai ezredesről szól, aki Európa különböző városai-ban elhagyott gyerekeket gyűjt maga köré, örökbe-fogadja és neveli őket, aztán áthajózik velük Dél-Amerikába. Beleszeret nevelt lányába és a pampák végtelen síkságain kergeti a szökött lány nyomát. A regény, melyet Rónay György fordított, a tavaszi könyvpiac egyik nagy eseménye.

Somlay Artur
és Tőkés Anna

zérigazgató lesz nagy gyár vállalatoknál — nagyobb fizetéssel, mint azelőtt.

Bátor mondanivaló és szokatlanul merész, de őszinte.

A főszerepet Somlay Artúr alakította mint vendég. Kivételes művészete eseményé avatta a bemutatót. A nyugalmazott miniszter alakja megrázóan valószínűvé formáló-

dik színészi megjelenítő és kifejezőereje által. A nemzetiszínházi együttes Tőkés Annával, Kovács Károlyval, Olthy Magdával és Abonyi Gézával az élén igen jó. Feltűnt biztos és határozott játékával az akadémista Szakal.

A díszletek Jaschik Almosné ízléses és finom tervei, a rendező Székely dr. különösebb invenció nélkül, de megbízható precizitással végezte munkáját.

HARASZTOS ALBERT

HŐSÖK NÉLKÜL

Bemutató a Nemzeti Kamaraszínházban

Fiatal, tehetséges író mutatkozott be a Kamaraszínház legutóbbi prömierjén: Hubay Miklós, akinek nevét már láttuk a Kamaraszínház egy régebbi színlapján, a „Rembrandt”-ot fordította.

„Hősök nélkül” című eredeti darabja csak annyit igazol, hogy aki írta, annak van mondanivalója. Megfigyel, lát és a társadalmi jelenségeken gondolkodik. Csak még a közlésmóddal van baj. A „Hősök nélkül” ugyanis, mint színpadi alkotás, nem sikerült. Kénytelenek vagyunk a szerző által használt öngyújtó-hasonlattal élni a darabban kapcsolatban: „szikrázik, esattog és bűdös”. A közönség hálás is, különösen az első és a második felvonásban a „szikrázásért és a esattogásért”, mely a társadalmi fonák-ságokra világít rá vicepoénszerűen. De a kiforrott drámai alkotás tiszta illatát nem érezzük egyik felvonásban sem.

A darab lényege az, hogy a mai társadalom nem tud hőseket felmutatni, mert mindenkit és mindent megmar a korrupció mérgezett karma. Ma nem tudnak emberek dicsőségesen megbukni, nincs tragikus sors: a bukott miniszter ma ve-

Olthy Magda és Szakal Ferenc (Kovács kép)

MAGYAR RÁDIÓMŰSOR

H É T F Ő

május 25

BUDAPEST I.

- 8.00: Fohász. Szózat. Heggell zene.** 1. Kéler Béla: Magyar vigjátéknyitány (szimfonikus zenekar); 2. Szellők szárnyán jön a tavasz (Emmy Bettendorf); 3. Johann Strauss: A denevér, keringő (bécsi filharmonikusok, vez. Kleiber); 4. Hubay: Csárdajelenet (Hejre Kati, hegedű: Ilja Livsakov); 5. Bánáti-Buchner Antal: Énekrapszódia (Vakok Homérosz énekkara, vez. Schnitzl Gusztáv); 6. Tolnay Klári parasztnótákat énekel: a) Megúntam az életemet; b) Kislánya; c) Szép a páva; d) Menyecske nem jó lenni; e) Azért altam három pengőt; 7. Boka András: Régi magyar tánc (szalonzenekar).
- 8.45: Hírek.**
- 9.00: Unitárius istentisztelet a Koháry-utcai templomból.** Igét hirdet Szent-Iványi Sándor vezető-lelkész. Orgonál Nagy Sándor.
- 10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a szentiványvárosi bazilikából.** A szentbeszédet mise közben Hamvas Endre dr. protonotárius, kanonok mondja. Énekel a templom énekkara Harmat Artúr vezetésével.
- 11.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Rózsák-terén levő görög katolikus magyar plébániatemplomból.** A szentbeszédet mise közben Kriesfalussy Ferenc dr. segédlelkész mondja. A templom énekkara népénekeket énekel Ordelt Lajos vezetésével. Mise végén Himnusz.
- 12.30: Az Operaház zenekara.** Vezényel Fridl Frigyes. 1. Erkel: Ünnepi nyitány; 2. Liszt: XIV. magyar rapszódia; 3. Kodály: Galántai táncok; 4. Dohnányi: Simona néni, nyitány; 5. Hubay: Pusztai hangulat a „Falurosza” c. dalműből; 6. Viski János: Szimfonikus szvit; 7. Szabados Béla: Régi magyar táncsorozat.
- 1.45: Időjárás, hírek, vízállás-jelentés.**
- 2.00: Művészlemez.** 1. Stradella: Pieta signore, ária (Caruso); 2. Gerlin: Divertimento venecéi dalokra (csembalo: Ruggero Gerlin); 3. Mozart: Bölcsődal (Elisabeth Schumann); 4. Donizetti: Don Pasquale, kettős a III. felv. (Conati-Giuliani); 5. Schubert: Moment musical (gordonka: Pablo Casals); 6. Verdi: A végzet hatalma, részlet a IV. felv. (a milánói Scala ének- és zenekara); 7. Refice: Felhők árnyéka (Clau-

dia Muzio); 8. Liszt: Szent Ferenc a vizen jár (zongora: Marcel Ciampi); 9. Puccini: Bohémélet, kettős az I. felv. (Gigli és Maria Caniglia); 10. Saint-Saens: Sámson és Delila, baletzene (filadelfiai szimfonikus zenekar, vez. Stokowski). **II. rész: Japán számok.** 11. Gyermekdal (gyermekhang zongorakísérettel); 12. Borongós alkony, esti dal (férfiének); 13. Tokiói népi táncok (Kakutaro és Michima); 14. Őszi az egyvárosban, slow (Miss Columbia); 15. Jamada: Hazazeretet, induló (tokiói zeneakadémia vegyeskara, vez. Szadajuki).

3.00: „Úszók és Vereke között 1914-ben.” Vitéz Guilleaume Árpád altábornagy hadtörténelmi előadása.

3.30: A Mária Terézia 1. honvédelmi lovagrend zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. **Történelmi indulók.** 1. Jenő főherceg indulója (1717); 2. Trenk-pandurok (1741); 3. báró Splényi-induló (1788); 4. Wiedemarin: Wagram (1809); 5. gróf Gyulai-induló (1810).

3.50: „Szép magyar novella.” 1. „Az őrnagy”; 2. „Symphonie pathétique”. Lovik Károly elbeszélései. Felolvasás.

4.20: A Mária Terézia 1. honvédelmi lovagrend zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Vincze Ottó: Filmzene-előjáték; 2. Egressy Béni: Társalgó, körmagyar; 3. Eördögh János: Vidám trombitás (trombitaszóló: Dausch Rezső); 4. Robrecht: Ábránd Lehar keringőiből; 5. Jaczko Rezső: Tábortűz, ábránd.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.20: „Szeresd a magyar katonát.” Főnyad Ernő előadása.

5.30: Magyar nóták. Pertis Jenő cigányzenekara muzikál és Gaudi-Tassi Ignác tárogatózik.

6.25: Mécs László verselből ad elő.

6.40: Linz Márta hegedül. 1. Händel: E-dúr szonáta; 2. Sammartini—Linz: Canto amoroso; 3. Francois Schubert: A méh.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: Táncezene. Vécsey Ernő jazz-együttese játszik.

7.45: Hangképek pünkösdi sportjáról. Vezetí Pluhár István és Legényei József dr.

8.10: „A három testőr.” Vigjáték három felvonásban. Irta Hercegg Ferenc. Rendező Kiszel Gyula. Személyek: Polacsek, bornyagykereskedő — Köpeczi-Boócz Lajos; Róza, a felesége — Könyves-Tóth Erzs; Liza, az unokahuga — Tolnay Klári; Rátky, lapszerkesztő — Vértess Lajos; Flóris, színész — Makláry János;

nos; Hortovay — Harasztos Gusztáv; Kosniczky — Ihász Lajos; Latorka, üzletvezető — Fülöp Sándor; Rigó, újságíró — Szentiványi Béla; Kovács — Pártos Dezső; Bálint, tisztviselő — Kédly Gyula; Csernay, újságíró — Kovács Imre; Nagy — Ihász László; Plébanos — Kovách Ernő; Szerkesztőségi szolga — Ekecs János; Szobalány — Philippi Irén; I. rendező — Mihályfi László; II. rendező — Ragályi Elemér.

9.40: Hírek és sporteredmények.

10.15: A Beszékrt zenekara és a Beszékrt Közművelődési Egylet férfikara. Vezényel Müller Károly. „Vidám est.”

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és finn nyelven.

11.25: Magyar nóták. Toki Horváth Gyula cigányzenekara muzikál és Cselényi József énekel. Dalok. Balázs Árpád: Gyere haza, kincsem; Simonffy Kálmán: Hegedülnek, szépen muzsikálnak (Tóth verse); Cselényiné: Ezüst-haját simogatom (Jakab Margit verse); népdalok: Ha meguntál, kis angyalom szeretni; Pápai Lajos: Nem tudják azt, csak mi ketten; Dóczy József: Százforintos bankó; népdalok: Rózsaszín az ága; Sárga rigó, sárga csikó.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Szórakoztató zene. 6.15: „Eszétikál előkészület egy budapesti utazáshoz.” Kőszegi László előadása.

6.30: A Csepeli Papírgyár Dal-köre. Vezényel Rezik Béla.

6.55: „Nagyvárnd templomal.” Kertész János előadása.

7.10: Linz Márta hegedül. 1. Bizet—Linz: a) Arioso; b) Scherzo; 2. Linz Márta: a) Valsette; b) A vándor zenész (Spielmansweisen).

7.25: „Keleti varázsszőnyegen.” Irta Rafael Viktorné. Felolvasás.

8.00: Hírek.

8.10: Villághírű karmesterek.

KASSA

8.00: Budapest I. műsora. (8.45-kor hírek.)

9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Orsolyarend kassai templomából. A szentbeszédet dr. Gyursovits Károly mondja. Énekel a Terézkar, orgonál Jancsó Árpád.

10.00: Református istentisztelet a kassai református templomból. Igér hirdet Erős Pál.

11.00: A Szimfonieta szalonzene műsora. Közben

11.40: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

12.20-végig: Budapest I. műsora.

RÖVIDHULLÁM EGESZ HÉTEN

Éjjel 1—2.54 óráig 32.88 méteren.

K E D D

május 26

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torna.
7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene.
10.00: Hírek.
10.15: Sovinszky László szalonzenekara. 1. Kéler Béla: Romantikus nyitány; 2. Armandola: Kék pavillon, tangó; 3. Zander: Az aranyhegedű; 4. Ponchielli: Gioconda, órák tánc; 5. Virány László: Kardtánc; 6. Lehár: Éva, részletek; 7. Rostagni: Chanson triste; 8. Kemény Ákos: A vidám kínai; 9. Vidák József: Csibi, polka.
11.10: Vízjelzőszolgálat.
11.20: Operaáriák. 1. Bizet: A gyöngyhalászok, ária az 1. felv.-ből (Pataky Kálmán); 2. Puccini: Turandot — Liu halála (Rosetta Pampanini); 3. Verdi: Otello, kettős (Claudia Muzio és Francesco Merli).
11.40: Divattudósítás.
12.00: Harangszó, Fohász. Himnusz.
12.10: Lovászi Ferenc elgányszereke muzsikál. Közben
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
1.30: „Honvédelnk járzenek.“ A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Zenekari művek. 1. Verdi: A végzet hatalma, nyitány (milanoi szimfonikus zenekar, vez. Molajoli); 2. de Falla: Rövid élet, 1. spanyol tánc (szimfonikus zenekar, vez. Coppola); 3. Coates: A három ember — a) A falusi ember; b) A városi ember; c) A tengerész (szimfonikus zenekar, vez. Coates).
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Ártolyamhírek, árák.
3.20: Furka Gizella zongorázik. Rögtönzések. (Impromptuk.) 1. Chopin: Fisz-dúr (36. mű); 2. Schubert: Esz-dúr; 3. Fauré: f-moll; 4. Chopin: cisz-moll fantázia (66. mű); 5. Liszt: Valse impromptu.
3.45: Uher Zita énekel. 1. Gluck: Orfeusz, ária; 2. Saint-Saens: Sámson és Delila, ária; 3. Hildach: Tavasz; 4. Liszt: Vigan és búsan; 5. Hodula István: Odanézettek; 6. Szabados Béla: Te a tavaszt szereted.
4.15: Gyermekdelután. „Májusköszöntő.“ Vidám hangkép-sor. Irta és vezeti Kilián Zoltán. Vásárhelyi-Wittek József Sekeres István szövegére szerzett dalaival. Előadják a gyermekszereplők.

Délitől

- 4.45: Időjelzés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Táncezene. Szabó Kálmán jazzhármasa játszik.
5.40: „A mai spanyol irodalom atyja.“ Puskás Lajos dr. előadása Unamunóról.
6.05: Egyveleg Chopin művelő (filharmoniai zenekar, vez. Sargent).
6.35: „Egy különös szerkesztő.“ Kolozsvári-Grandpierre Emil elbeszélése. Felolvasás.
7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.
7.20: Rádiózenekar. Vezényel Bertha István. Közreműködik Madaras Gizella (fütty). 1. Huszka: Induló; 2. Frank-Karp: Mese (Madaras); 3. Becce: Capri emlék; 4. Poldini: Babakeringő (Madaras); 5. Nagy Frigyes dr.: Danse caprice; 6. Bágya András: Álmodni jó, tangó; 7. Csajkovszkij: Virágkeringő; 8. Arditi: Forosetta (Madaras); 9. Ernst Fischer: Nagyvárosi romantika.
8.10: „Magyar költők szépprózája.“ Németh László beszél Adyról és kortársairól.
8.40: Az Operaház zenekara. Vezényel Dohnányi Ernő. Közreműködik Károlyi Gyula (zongora). 1. Csajkovszkij: Romeo és Júlia, nyitányfantázia; 2. Csajkovszkij: Zongoraverseny (b-moll, Károlyi).
9.40: Hírek.
10.10: Az Operaház zenekara. Vezényel Dohnányi Ernő. Haydn: 97. szimfónia (C-dúr).
10.40: Oláh Kálmán elgányszereke muzsikál.
11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és finn nyelven.
11.25: A Magyar Revü Táncezenekar játszik. Hangfelvétel.
12.00: Hírek.
12.15: „Üzen az otthon.“ A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

BUDAPEST II.

- 5.40: Ruszin hallgatónak. „Lehár Ferenc.“ I. rész. Irta Almáczky Pál. Felolvasás hanglemezekkel.
6.10: Mezőgazdasági félóra.
6.35: Olasz nyelvoktatás. Tartja Gallerani Bonaventura.
7.00: Haydn: Üstdob-szimfónia (G-dúr, 94. sz. Berlini filharmonikusok zenekara, vez. Hans Schmidt-Isserstedt).
7.25: Berda József és Jankovitch Ferenc verseiből előad Baló Elemér.
8.00: Hírek.
8.10: Ügetőversenyeredmények.
8.20: A Kassai rádió műsorából: Danyi Pál elgányszereke muzsikál.
8.45: A Kassai rádió műsorából: „Egy dal, egy vallomás...“
1. Kreuder: Egy májusi éjtszakán (Kelly Anna); 2. Balázs Árpád: Fa leszek (Petőfi verse, László Imre); 3. Kovács Kálmán: Nem bánom, történjen bármi, dalkeringő (Mezey Mária); 4. Balázs Árpád: Ahogy én szeretlek (László Imre); 5. Bleyer—Csák—Hosvay: Egyetlen éjtszakát, lassú foxid (Rácz Váli); 6. Szabó Kálmán: Ha volna hozzám egy pár jó szava, lassú fox (Szabó Géza); 7. Szabó Kálmán: Azt szóval el sem mondhatom, lassú fox (Kelly Anna); 8. Szentirmay Elemér: Csak egy kislány van a világon (Kalmár Pál); 9. Olivieri: Várlok én, lassú fox (Kovács verse, Nagykovácsi Ilona); 10. A csillag is szebben ragyog (Kalmár Pál); 11. Marich—Mezey: Ne félj (Mezey Mária); 12. Kiss—Angyal Ernő: Jaj, de szép kék szeme van magának (Kalmár Pál); 13. Sándor Jenő: Lassú fox (Rózsa Annie); 14. Brückner—Pártos: Margaréta, lassú fox (Angyal-Nagy Gyula); 15. Galántai—Orsi: Mit bánom én, filmdal (Karády Katalin); 16. Szabó Géza—Szabó Kálmán: Egy vallomással tartozom (Kazal László); 17. de Fries Károly: Ne szólj, tangó (Mezey Mária); 18. Buday—Szilágyi: Száz-ezerszer mondom, keringő (Major Ida és Kazal László); 19. Dolcskó—Segesdy: Te vagy a dal (Nagypál László).

KASSA

- 6.40: Budapest I. műsora.
9.00: I. rész: Szórakoztató zene. II. rész: Magyar noták.
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
12.00: Déli harangszó a Kassai Dómból, utána Rákóczi fohász és himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
3.20: Beszélgetés Kassa város közműveinek vezetőivel. Beszél Jaszusch Elek.
3.45: Szilárdi László és Rigó Rezső cimbalom-klarinét műsora.
4.10: Budapest I. műsora.
5.40: Budapest II. műsora. (Ruszin műsor és földművelés.)
6.35: Suhayda Mária Chopin-műveket zongorázik. 1. f-moll, ábránd; 2. b-moll Nocturno; 3. a-moll, Keringő; 4. cisz-moll, Scherzo.
7.00: Budapest I. műsora.
8.10: Táncclemek.
8.20: Budapest II. műsora.
9.40—végig: Budapest I. műsora.

SZERDA

május 27

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torna.
7.00: Hírek. Közlemények. Heggyeli zene. 1. Várhalmi Oszkár; Béla király 4. honvédszolgálatvezető díszindulójára (Hunyadi János 9. honvédszolgálatvezető zenekara, vez. Fricsay Ferenc); 2. Hall: Szelek násza, keringő (Parlophon-zenekar); 3. a) Kilyukadt a kötőm; b) Hajnalban, hajnal előtt (Orbán Sándor); 4. Finn lovassági induló (katonazenekar, vez. Woitschach); 5. Csajkovszkij: Melodia (szaxofon: Wiedoeff); 6. Valverde: Operettármás (Nessi, Braechi, Leoni); 7. Rixner: Fickó, gyorspolka (Géczy Barnabás zenekara); 8. A kék Buddha, dalkeringő (Lillie Claus); 9. Rodor—Köger—Scott: Filmadal (Tino Rossi); 10. Král: Kék dandár, induló (Hunyadi János 9. honvédszolgálatvezető zenekara, vez. Fricsay Ferenc); 11. Daloló honvédek: a) Lassan kocsis; b) De szeretnék hajnaleszállni lenni (MÁV. Magyarországi férfikara, vez. Rajter Lajos); 12. Hevesi József: Galamb száll a Hortobágyon (Szondi verse, Kalmár Pál); 13. Murgács Kálmán: Lovat loptam (Vályi Nagy Géza verse, Cselényi József); 14. Szentirmay Elemér: Ritka búza, ritka árpa (Magyar Imre cigányzenekara); 15. Jary—Balz: Piros pipa (Rosita Serrano); 16. Rhodet: A Rajnától a Dunáig, egyveleg (Adalbert Lutter zenekara); 17. Egressy—Müller: Klapka-induló (Rendőrzeneke, vez. Szöllősi Ferenc).
10.00: Hírek.
10.15: Szórakoztató zene. 1. Pick—Mangiagalli: A bűvös csengő, közzene (milanói szimfonikus zenekar, vez. Serafini); 2. Brogi—Erinni: Olasz dal (Toti dal Monte); 3. Prima-balerina, egyveleg (berlini állami opera zenekara); 4. Ha tengerre szállok, japán hazafias költemény (tokiói zeneakadémia ének- és zenekara, vez. Hasimoto); 5. Suppé—Kochmann: Humoros variációk egy népdalra (Polydor-zenekar); 6. Moretti: Vieni amore, filmadal (Alessandro Ziliani); 7. Schumann: Álmodozás (szimfonikus zenekar); 8. Taubert: Madár az erdőben (Erna Sack); 9. Zakál Dénes feldolgozása: Északi népdal (hegedű: Jancsin Ferenc); 10. Lehár: Giuditto, operett-részletek (Orosz Júlia és Laurisn Lajos); 11. de Fries Károly—Kovács Kálmán: Viszontlátásra hadnagy úr (Kelly Anna és Pátria-férfikar).
11.10: Vízjelzőszolgálat.

- 11.20: Major Blanka hegedül. 1. Beethoven: F-dur románc; 2. Mozart: Menüett; 3. Hubay: V. csárdajelenet (Hullámzó Balaton tetején).
11.40: „Naplemente a Nilus partján.” Irta Eörsy Júlia dr. Felolvasás.
12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
12.10: Hinczy László szalonzenekara. 1. Lincke: Rosina hercegnő, nyitány; 2. Fetras: Abránd Schubert műveiből; 3. Sarasate: Andaluziai románc; 4. Bachmann: Spanyol szerenád és tánc; 5. Yoshitomo: Japán szvit; 6. Kemény Ákos: Autógalopp. Közben
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
1.30: „Honvédeink üzenek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Szalonötös. 1. Zander: Szerelmes dallamok; 2. Ravel: Menüett; 3. Szántó Jenő: Melodia; 4. de Fries Károly: Olasz szerenád; 5. Aggházy Károly: Magyar este; 6. Lehár: Szép a világ, keringő.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Artolyamhírek, árap.
3.20: Faust-zene. 1. Wagner: Faust, nyitány (szimfonikus zenekar); 2. Gounod: Faust, részletek (Melandri de Angelis és énekkar); 3. Boito: Mefistofele, részlet a IV. felv.-ből (Arangi-Lombardi, Melandri, Vasari és Baccaloní).
4.15: „Séta a szegedi Somogyi-könyvtárban és a városi muzeumban.” A közvetítést vezeti Budinszky Sándor. Hangfelvétel.
4.45: Időjelzés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Vidák Sándor cigányzenekara muzsikál.
5.40: „A három királyi kérés.” Lovass Elemér dr. előadása Boldog Margitról a jubileumi év alkalmából. Felolvasás.
6.00: Füzesséry Mária zongorázik. 1. Schumann: a) Este; b) g-moll szonáta.
6.20: Honvédműsor.
7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.
7.20: Gárdatisztek, professzorok, világutazók. (Egy óra Schinkelnél, a német romantikusok között.) Összeállította Thurzó Gábor. Közreműködik Makkay Margit, Uray Tivadar és Losonczy György, az Operaház tagja.
8.20: „Májusban az orgona virágzik.” (A pénz-nem minden.) Egy tündér csínytevései sok vidámsággal és még több muzikával. A tündér tréfáit Boröntő Jenő irányítja. A zenét a világ legjobb zenekara és énekesei nyújtják. Rendező A. Balogh Pál. Személyek: A tündér — Mészáros Ági; A

- férj — Ungváry László; Feleség — Keresztessy Mária; A komikus — Kövály Gyula; Cigányprímás — Forgács Antal dr.; Bemondó — Mariássy József. Közben
9.40: Hírek, löversenyeredmények. Közben
11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és finn nyelven.
12.00: Hírek.
12.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

BUDAPEST II.

- 5.45: Vidák Sándor cigányzenekara muzsikál.
6.20: Francia nyelvoktatás. Tartja Makay Gusztáv dr.
6.50: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly.
7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.
7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Veronai szerelmek.” (Giulietta e Romeo.) Tragedia három felvonásban. Szövegét írta Rossato Arturo. Fordította Lányi Viktor. Zenéjét szerlette Zandonai Riccardo. Vezényel Failoni Sergio. Rendezte ifj. Oláh Gusztáv. Személyek: Giulietta — Warga Lívia; Romeo — Udvardy Tibor; Isabella — Horányi Karola; Tebaldo — Hámosy Imre; Énekmondó — Sárdy János; Gregorio — ifj. Toronyi Gyula; Sansone — Komáromy Pál; Bernabo — Szomolányi János; Egy Montecchio — Nagypál László; Romeo csatlósa — Halász Sándor; Egy nő — Kovács Jolán; Örjáratvezető — Oláh Ferenc; Montecchio zsoldos — Mally György; Capuleto zsoldos — Komlóssy János; Alarcosok — Szathmáry Aranka és Virág Ilona; Giulietta barátnői — Solt Etel és Eggerszgyhi Gitta. Az I. felvonás után: Hírek.
KASSA
6.40: Budapest I. műsora.
9.00: I. rész: Részletek Mascagni Parasztbecsület c. operájából. II. rész: Táncczene.
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
12.00: Déli harangszó a kassai Dömből, utána Rákóczi fohásza és himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
3.20: Szlovák hallgatóknak. I. rész: „Félig bor, félig víz.” Koszta Triffkovics hangjátéka. II. rész: Vlseck Anna szlovák táncdalokat énekel zongorakísérettel.
4.05: „Zsiga cigány temetése.” Sarlay István elbeszélése.
4.20: Magyar nóták.
4.45: Budapest I. műsora.
5.15: A Hevessy-együttes táncczeneje.
5.55: „Kassa az első világháborúban.” Lauschmann Ottó előadása.
6.20—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

CSÜTÖRTÖK

május 28

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torua.
- 7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene.
- 10.00: Hírek.
- 10.15: Székesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Delays: Magyar rapszódia; 2. Schmeling: Magyar rózsák, keringő; 3. Popy: Keleti képek, szvit; 4. Waldteufel: Aranyeső, keringő; 5. Pécsi József: Tempó! Tempó! induló.
- 11.10: Vízjelzőszolgálat.
- 11.20: Zenekari művek. 1. Romberg: Játékszimfonia (New Symphony-zenekar, vez. Sargent); 2. Saint-Saens: Phaeton, szimfonikus költemény (Conservatoire-zenekar, vez. Coppola).
- 11.40: „Téboly.” Pakots József elbeszélése. Felolvasás.
- 12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
- 12.10: Balázs Kálmán cigányzenekara muzsikál. Közben:
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
- 1.30: „Honvédelnök üzenek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 2.00: Sthymmel Miklós tánczenekara játszik.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Arfolyamhírek, árák.
- 3.20: A Kassai rádió műsorából. A Kassai 21. honvédszolgálegred zenekara. Vezényel Hadányi Antal. 1. Johann Strauss: Karnevál Rómában, nyitány; 2. Puccini: Pillangókisasszony, egyveleg; 3. Tellier: Szerelmi látomás; 4. Ruttkay Aladár: Terike, keringő; 5. Jessel: A rózsza esküvője; 6. Schubert: Berté. Három a kislány, egyveleg; 7. Pery: Cigányidill; 8. Borsai: Hortobágyi induló.
- 4.15: Ruszín hallgatóknak. 1. Ruszín költők verseiből előad Balezky Emil; 2. a) Plotényi Nádor: Felicita; b) Régi ruszín dallamok. Hegedűn előadja Simonyiné Groh Klára.
- 4.45: Időjelzés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszín nyelven.
- 5.15: A Budapesti Könyvnyomdászok Dalkara. Vezényel Ujj József dr. 1. Vársárhelyi—Tóth Árpád: A körüli hajnal; 2. Kodály: Szalontai kőszöntő; 3. Kodály—Berzsenyi: A magyarokhoz; 4. Demény Dezső: Szerenád; 5. Bárdos Lajos átirata: Tiszai dallamok.

Délibáb

BUDAPEST II.

- 5.30: Rádiózenekar. 1. Eördögh János: Fox-induló; 2. Losonczy Dezső: A puszták fiai; 3. Dostal: Szép május, keringő; 4. Bucsár Déla: Humoreszk; 5. Áts Tivadar: Mon ami, tangó; 6. Ernst Fischer: Jolly Jocker, foxtrott.
- 6.00: Gyorsírótanfolyam. Tartja Szlabey Géza.
- 6.30: „II. József eszár utazása Magyarországon.” Sár-vary Dezső előadása.
- 7.15: A Kassai rádió műsorából. A Kassai Szalonyolcas. 1. Rust: Aranyalma, nyitány; 2. Lehár: Éva, keringő; 3. Micheli: Első kis szvit; 4. Winkler: O mia bella Napoli; 5. Nielsen: Lírikus költemény; 6. Kockert: Szerencsés hazatérés; 7. Plank: Kis vadóc, galopp.
- 8.00: Hírek.
- 8.10: Ügétversenyeredmények.
- 8.20: „A három Erkel.” Rádió-ábránd. Erkel Ferenc, Erkel Gyula és Erkel Elek népszim-műveiben előforduló dallamok felhasználásával szerette Zakál Dénes. Közreműködik Mik-lóssy Irén, Udvardy Tibor, Laurisán Lajos és Koréh Endre, az Operaház tagjai (ének), Dobos Imre (tárogató), For-rái Miklós kamarakórusa és a rádiózenekar Rajter Lajos ve-zényelésével. Hangfelvétel.
- KASSA
- 6.40: Budapest I. műsora.
- 9.00: Kivánságtelemezek.
- 10.00: Budapest I. műsora.
- 11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
- 12.00: Déli harangszó a Kassai Dömből, utána Rákóczi fohásza és himnusz.
- 12.10: Budapest I. műsora.
- 3.20: A 21-ik honvédszolgálegred zenekarának műsora, vezényel Hadányi Antal. Ezt az adásunkat Budapest I. átveszi!
- 4.15: Budapest I. műsora.
- 5.15: Haydu István miskolci gondokaművész játszik zongoraki-sérettel.
- 5.40: Időszzerű kérdések: „A harcirepülők nagy kérdése.” (Felolvasás.)
- 6.00: Budapest I. műsora.
- 6.35: „Ahol az első magyar bibliát nyomtatták.” Közvetítés az Abauj-megyei Vizsolyból. Beszél Kácsér József. Ezt az adásunkat Budapest I. átveszi!
- 7.00: Budapest I. műsora. (Hírek magyar és német nyelven.)
- 7.15: A Kassai Szalonyolcas műsora. Ezt az adásunkat Buda-pest II. átveszi!
- 8.00: „Egy dal, egy vallomás.” (Hangtelemezek.)
- 8.55—végig: Budapest I. műsora.

23

PÉNTEK

május 29

BUDAPEST I.

- 6.40: Torna.
7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene.
10.00: Hírek.
10.15: Hanglemezek. I. rész. Operett-részletek. 1. Lincke: Nakiri lakodalma, nyitány (berlini állami opera zenekara, vez. Walter Lutze); 2. Johann Strauss: Denevér, ária (Elisabeth Schumann); 3. Gilbert—Benatzky: A fehér ló, kettős (Franco Lary és Rosetta Ferlito); 4. Messenger: Románé (Georges Thill); 5. Zeller: A madarász (Anita Gura, Annie Friend és Willy Wörle). II. rész. Szórákzóztató zene. 6. Pécsi József: Keleti ünnepély (Radiola-zenekar, vez. Majorossy Aladár); 7. Walter—Ferranti: Búcsú a szerelemtől (Enzo de Muro Lomanto); 8. A kakuk, tiri dal és jódli (Maria Roland); 9. Schmidseger: Marina, tangó (Géczy Barnabás zenekara); 10. Erdősi—Szász: Kérj valami mást, slow (Karády Katalin); 11. Walter—Illiczy: Boldogságra várni, keringő (Kazal László); 12. Schultze—Liszt Nándor: Kívül a kaszárnyán (Kelly Anna); 13. Farkas Dezső: Vitézi induló (Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara, vez. Fegyedy Sándor).
11.10: Vízjelzőszolgálat.
11.20: Nánássy-Megay Edéné zongorázik. 1. Schumann: A lepkék; 2. Brahms: a) a-moll intermezzo; b) C-dur capriccio.
11.40: Ruzsín hallgatónak. „Mit nézzünk meg Budapesten?” Dr. Román Istvánné előadása.
12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
12.10: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Stephanides Károly: Magyar nyitány; 2. Mikus-Csák István: Ünnepi látomás; 3. Grieg: Peer Gynt, I. szvit; 4. Dvorzák: Szláv táncok; 5. Lehár: Tánc-szvit; 6. Blankenburg: Tavasz induló. Közben
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
1.30: „Honvédelmek üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Weidinger Ede szalonzene-kara. 1. Ziehrer: Bécsi polgárok, keringő; 2. Losonczy Lajos: Verbunkos szvit; 3. Máté István: Vallomás; 4. Kőszegi Pál: Éji zene; 5. Crémieux: Szerenád; 6. Johann Strauss: Tik-tak, polka.

- 2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyamhírek, árak.
3.20: A székesfehérvári Szent István 3. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Helényi Gyula. 1. Verdi: Nabukodonozor, nyitány; 2. Mascagni: Parasztbecsület, közzene; 3. Johann Strauss: Kék Duna keringő; 4. Lehár: Cigány-szerelmem, egyveleg; 5. Seregi Artúr: Székesfehérvári vegyes dandár induló.
4.20: „A sport mint kultúra.” Hepp Ferenc dr. előadása.
4.45: Időjelzés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszín nyelven.
5.15: Magyar nóták. Bihari József énekel, kíséri Horváth Elemér cigányzenekara. Dalok: Teghze-Gerber Miklós: Gyógyítgatom a lelkeket (Sághy Ilona verse); népdalok: Kilencet ütött az óra; Nyitva van a százados úr ablaka; Huszka: Darumadár fenn az égen; népdal: Három bokor saláta; Balázs Árpád: Azt mondják, hogy tifeleitek; népdalok: Réten, réten; Vékony héja van a piros almának.
5.55: „Andrássy Gyula gróf és az orosz politika.” Tóth László dr. egyetemi tanár előadása.
6.20: Német hallgatónak.
6.40: Hősök emléknapja. A Vitézi Rend Zrínyi Csoportjának műsora.
7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.
7.20: „Szabotázshare.” Németh Ferenc csendőrnagy előadása.
7.35: Az olasz rádió műsorából. Az Angelini-tánczenekar játszik. Közvetítés Rómából. Hangfelvétel.
8.05: Sportközlemények.
8.15: Rádiózenekar. Vezényel Bertha István. Közreműködik Nagypál László, az Operaház tagja (ének). 1. Ákom Lajos: Szól már a banda, induló; 2. Moya: Enekek éneke (Nagypál); 3. Ernst Fischer: Három kis darab; 4. de Curtis: Ne hagyj el (Nagypál); 5. Hubay: Tavasz szerelmi dal; 6. Padilla: Princessita (Nagypál); 7. Szücs János: Szivárvány, keringő; 8. Kreuder: Szerettek (Nagypál); 9. Stephanides Károly: Rokokó-idill; 10. Dostal: Clivia, egyveleg.
9.20: Látogatás a 60 éves magyar rendőrségnél. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor. Hangfelvétel.
9.40: Hírek.
10.10: Vidák József elgányzenekara muzsikál.
10.35: Baeh: D-dur szvit (brüsszeli Conservatoire zenekara, vez. Désiré Defauw).
11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és finn nyelven.

- 11.25: Táncezene. A Magyar Revü Tánczenekar játszik. Hangfelvétel.
12.00: Hírek.
12.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

BUDAPEST II.

- 6.10: Várhelyi Antal orgonál a Koronázó Főtemplomból. 1. Widor: a) Toccata; b) Andante cantabile; c) Scherzo; 2. Reger: Melódia; 3. Bossi: Győzelmi induló.
6.40: „Régi magyar asszonyok.” Nagy Méda előadása Zrínyi Miklós nevelőanyjáról. Felolvasás.
7.05: Beethoven: VI. (Pastorale) szimfónia (amszterdami Concertgebouw zenekar, vez. Mengelberg).
7.50: „Udet vezérezredes.” Irta Rudolf Schnaider. Felolvasás.
8.00: Hírek.
8.10: Brahms: Zongoránegyves (c-moll, 60. mű). Előadja Dohnányi Ernő (zongora), Waldbauer Imre (hegedű), Országh Tivadar (mélyhegedű), Kerpely Jenő (gordonka).
9.00: „Hitvallások a római birodalomban.” Ifj. Vargha Zsigmond előadása.
9.20: Basilides Mária énekel. Népek dalai. 1. Kelta: a) Sirató; b) Bölcsődal; 2. Olasz: a) Catina; b) Duorna; c) Ritornella di Lavandaja; d) Ninna-nanna; 3. Francia: Au clair de la lune; 4. Spanyol: a) Saeta; b) Granadina; 5. Német: In stiller Nacht; b) Mein Mädel hat (Brahms feldolgozása); 6. Magyar: a) Magas a rutafa; b) Általmennek én a Tiszán; c) Ablakomban; d) Szánt a babám (Bartók—Kodály feldolgozása).
KASSA
6.40: Budapest I. műsora.
9.00: I. rész: Liszt-művek. II. rész: Nótaszónál... (Magyar nóták.)
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
12.00: Déli harangszó a kassai Dómból, utána Rákóczi fohász és himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
3.20: „Nyugosznak ők, a hős fiak...” dr. Szénássy Barna megemlékezése a magyar hősökről.
3.40: B. Stoffán Rózi magyar nótákat énekel, Hudy Gyula cigányzenekara muzsikál.
4.20: Budapest I. műsora.
5.55: Hogyan hallgassunk zenét? Drumár László előadása.
6.15: A kassai Olasz Kultúrintézet zenés műsora. Közreműködik dr. Francesco Marioli, az intézet igazgatója, Rajczy Lászlóné, M. Hemerka Mária és a Terézkar, vezeti Polinszky Katalin.
7.00—végig: Budapest I. műsora.

Déliab

SZOMBAT

május 30

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene. 1. Kraul Antal: Nagy Lajos király-induló (Mária Terézia 1. honvédseregzenekar, vez. Fígedy Sándor); 2. Szerdahelyi Imre: a) Szemet velett rám egy legény; b) Répa, répa, sárgarépa (Marzscali verse, Nagy Izabella); 3. Beltrami: Reggeli dal, keringő (Leon d'Oro-zenekar); 4. Niel: Szép dolog katonának lenni, induló (katonazenekar, vez. Herms Niel); 5. Botrouge: Dal (Lys Gauty); 6. Baltimoro: Táncoló harmonika, polka (Alex Joe és Jungherr Hans harmonikakettőse); 7. Scelsi: Dalkeringő (Luigi Foort); 8. Borchert: Tavasz dal (Géczy Barnabás zenekara); 9. Bachó István: Ludovika induló (berlini katonazenekar, vez. Ahlers); 10. Eröss Béla: Egy-krajcáros levélpapír (László Imre); 11. Cselényiné: Gyöngyvirágtól (Cselényi József); 12. Szaucsek István: Hull az eső, nagy a sár (Magyarádi verse, Orbán Sándor); 13. Müller: Kossuth-induló (Rendőrzezenekar, vez. Szöllösi Ferenc); 14. Nevin: Narcisus (orgona: Horst Hans Sieber); 15. Suppé: Boccaccio, ária (Agnoletti); 16. Brühne: Filmdal (Zarah Leander); 17. Caphat: Foxtrott (Hans Bund zenekara); 18. Striczl József: Kukorica-induló (Mária Terézia 1. honvédseregzenekar, vez. Fígedy Sándor).

10.00: Hírek.

10.15: Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Hangszerszólók. 1. Tartini: Grave a D-dur gordonkaversenyből (Gaspar Cassado); 2. Suppé: Donna Juanita (hárfa: Ines Ruotolo); 3. Pizzetti: Ária (hegedű: Poltronieri); 4. Chopin: Fisz-dur nocturne (zongora: Paderewszki).

11.40: „A székelyek esodatevő Patrónája.” Irta Székelyné Solymos Bea. Felolvasás.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

12.10: Művészlemez. 1. Bizet: Carmen, nyitány (milánói szimfonikus zenekar, vez. Molajoli); 2. Martini: Boldog szerelem (Marian Anderson); 3. Rimszkij-Korszakov: Szadko, hindu dal (Viktor-zenekar, vez. Black); 4. Puccini: A nyugat leánya, ária (Antonio Meland-

ri); 5. Chopin: cisz-moll keringő (zongora: Margarita Mirimanova); 6. Zandonai: Giuliano, ária (Rosetta Pampalini); 7. Albeniz: Pepita Jiménez, közzene (madridi szimfonikus zenekar, vez. Fernandez Arbos); 8. Mascagni: Álarcosok, baletzene (milánói szimfonikus zenekar, vez. Molajoli); 9. Debussy: Csónakon (hegedű: Vecsey Ferenc); 10. Costa: Dal (Titta Ruffo); 11. Saint-Saens: A hattyú (Lamoureux-zenekar); 12. Arrieta: Marina, kettős (Revenge és Fleta); 13. Johann Strauss: Császárkeringő (Erna Sack).
Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: A József nádor 2. honvédseregzenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Scharoch: Dormusz, induló; 2. Maillart: A remete csengettyűje, nyitány; 3. Vincze Ottó: Espresso-ban, keringő; 4. Ruttkay Aladár: Nótacsokor, magyar népdalegyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árák.

3.20: Csorba Dezső elgányszekara muzsikál.

4.10: Ifjúsági rádió. „Névtelen hős — ismeretlen katona.” Kilián Zoltán beszélgetése gyermekszereplőkkel, dalokkal.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Táncezen. Buttola Ede táncezenekara játszik.

5.45: Bárd Miklós verselből előad Márkus Emilia. Bevezetőt mond Voinovich Géza dr.

6.10: Melles Béla-zenekara. Vezényel Vincze Ottó. 1. Auber: Frau Diavolo, nyitány; 2. Járay István: Aranyhárfa, keringő; 3. Eördögh János: Meseországban; 4. Koltay Sándor: Fenséges szerelem, egyveleg.

6.45: „A magyar tábori vadászászlóalj és a vadászkerékpároszázadok emlékezete.” Vitéz Zákányi Győző ny. vezérőrnagy előadása.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: Hangképek Innen-onnan.

7.50: Leventenpródok fogadalmélete. Vitéz Bély Alajos, az ifjúság honvédelmi nevelésének és a testnevelésnek országos vezetője beszél.

8.10: „A koldusdiák.” Millöcker születésének századik évfordulóján. Rádiószínpadra át-

dolgozta és rendezte A. Balogh Pál. A mesét versbe szedte Kumszery Gyula. A dalok szövegét írta Várady Sándor. A rádiózenekart vezényli Fridl Frigyes. Személyek: Palmatica grófnő — Gere Lola; Laura, leánya — Gyurkovics Mária; Bronislava, leánya — Farkas Ilonka; Ollendorf, ezredes — vitéz Szende Ferenc; Simon, diák — Udvardy Tibor; Jan, diák — Szabó Miklós; Öregapó — Ajtay Andor; Öreganyó — Medgyaszay Vilma.

9.40: Hírek, löversenyeredmények.

10.15: Táncezen.

11.00: Hírek német, olasz, angol, iranella és finn nyelven.

11.25: Rácz Berel elgányszekara muzsikál.

12.00: Hírek.

12.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

BUDAPEST II.

6.00: Táncezen. Buttola Ede táncezenekara játszik.

6.30: Mezőgazdasági félóra.

7.00: Melles Béla-zenekar. Vezényel Vincze Ottó. 1. Székely—Bertha: Magyar rapszódia; 2. Huszka: Lili háronó, egyveleg.

7.25: „Pest-budai építészek.” Bierbauer Virgil dr. előadása Ybl Miklósról. Felolvasás.

8.00: Hírek.

8.10: Mai szerzők. 1. Kenessey Jenő: a) Andante; b) Humoreszk nagybőgőre (előadja Tibay Zoltán, zongorán kíséri a szerző); 2. Vaszy Viktor: Andante cantabile (előadja a Végh-vonósnegyes. Tagjai: Végh Sándor, Zöldy Sándor, Janzer György, Szabó Pál); 3. Vaszy Viktor: Preludium és fuga hegedűre (hegedűn előadja Végh Sándor, zongorán kíséri Laczkovich János dr.); 4. Hajdu Mihály: Vonósnegyes („Alla divertimento”) (előadja a Végh-vonósnegyes).

9.00: „Szumatra.” Bakó Ferenc földrajzi előadása.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Volt egyszer két királyfi... (Hangképek Meseországából.) II. rész: Táncezen.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó a kassai Dómból, utána Rákóczi fohász és himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

6.30: Budapest II. műsora. (Földművelés.)

7.00—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP

május 31

BUDAPEST I.

8.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene. 1. Mihalik Kálmán: Székely himnusz (Csanády György verse, Dunakeszi MÁV Magyar-ság énekkara, vez. Rajter Lajos); 2. Liszt: IX. magyar rap-szódia (Pesti karnevál, berlini filharmonikusok, vez. Hans Schmitt-Isserstád); 3. Kodály: Hány János, Tiszán innen, Du-nán túl, kettős (Nagy Izabella és Palló Imre dr.); 4. Magyar kortánc (Csorba Gyula cigányzenekara); 5. Kiss-Angyal Ernő: Erdélyi dal (Horváth József); 6. Kacsóh Pongrác: János vitéz, ábránd (Mária Terézia I. honvégyalozred zenekara, vez. Fige-dy Sándor); 7. Deák-Bár-dos György: Borsodi bokréta (Vox Humana énekkar, vez. Sümekh Miklós); 8. Fricsay Richárd: Magyar virtus, induló (Mária Terézia I. honvégyaloz-red zenekara, vez. Fige-dy Sándor).

8.45: Hírek.

9.00: Görög katolikus istentisztelet a Szent Flóriánról nevezett Bu-dai görög katolikus magyar plé-bániatemplomból. A szentbeszé-det mise közben Bodnár Béla dr. felszólalói esperes-lelkész tartja. Énekel a Központi Pap-nevelő Intézet görög katolikus növendékeinek énekkara, vez. Bubnó László.

10.00: Református istentisztelet a Káldin-téri templomból. Igét hird-et Szabó Imre budapesti espe-res.

11.00: Egyházi ének és szentbe-széd a királyi és udvari Várplé-bániatemplomból. A szentbeszé-det mise közben Hamvas Endre dr. apostoli protonotarius, kano-nok, budapesti érseki általános helytartó mondja. Énekel a Szent Kereszt plébániatemplom énekkara, Budinszky Géza ve-zetésével.

12.15: Leventeműsor. 1. Szózat (hanglemez); 2. vitéz Somogy-váry Gyula: Az élen. Szavalja egy levente; 3. Hősök köszön-tése. Elmondja egy levente; 4. Három arckép. Barsi Ödön hangjátéka. Előadják a leven-ték; 5. Farkas Dezső: Vitézi in-duló (hanglemez); 6. Gyóni Géza: Magyar asszony írja. Elmondja egy leventelány; 7. A mi vér-áldozatunk. Zsigmond Judit elő-adása; 8. Fige-dy Sándor: Ma-gyar lovassági diszinduló (hang-lemez).

12.55: „Emlékezés hősi halot-takra.” Vitéz Garamszeghy Sán-dor előadása.

1.15: Székesfővárosi Zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Zakál Dénes: Rodostó, nyitány; 2. Viski János: Két magyar tánc; 3. Mosonyi Mihály: Ünnepi zene; 1.45: Időjelzés, hírek, vállás-jelentés.

2.00: Művészlemez. 1. Beetho-ven: Egmont, nyitány (filhar-monikus zenekar, vez. Mengel-berg); 2. Gounod: Faust, részlet (milanói ének- és zenekar, vez. Sabajno); 3. Giordano: André Chénier, ária a III. felvonásból (Gigli); 4. Wagner: Siegfried, idill (newyorki filharmonikusok, vez. Toscanini); 5. Verdi: Aida, hatos a II. felvonásból (Meta Seinemeyer, Helene Jung, Max Hirtel, Robert Burg, Willy Ba-der, Ivar Andresen); 6. Kodály: Hány János, toborzó (Palló Imre dr.); 7. Bárdos Lajos: a) Kos-suth-toborzó; b) Hortobágyon kivirult az ibolya (debreceni kollégium tanítóképző intézete énekkara, vez. Csenki Imre); 8. Liszt: Les preludes, szimfónikus költemény (amszterdami Con-certgebouw zenekara, vezényel Mengelberg).

3.00: „Időszerű gazdasági tanács-adó.” A földművelésügyi minisz-terium rádióelőadásorozata.

3.45: Bura Sándor cigányzenekara muzsikál.

4.40: „Japán és Holland-Kelet-In-dia.” Moravék Endre dr. elő-adása. Közművelődési előadás-sorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.20: „Három legendás név: Gor-lice, Limanova, Przemysl.” Nemes Suhay Imre nyugállományú altábornagy előadása.

5.40: A Légierők lóvőzenekara. Vezényel Doroszlay Károly. „Magyar hősök emléke.”

6.15: „Magyar toll a magyar kardért.” A Magyar Katonai Irók Körének délutánja. 1. vitéz Szi-nay Béla nyugállományú altá-bornagy bevezetője; 2. „Kopja-törő.” Diénes Andor százados előadása Balassáról; 3. „Petőfi.” Vitéz Aggházy Kamil nyugállo-mányú ezredes előadása; 4. „Gyóni.” De Sgardelli Caesar nyugállományú alezredes elő-adása. Közben Balassa-, Petőfi-és Gyóni-verseket mond Kovács Károly.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: Hangképek a vasárnap sportjáról.

7.45: Művészek zenés, vidám estje. Közvetítés a Magyar Mű-velődés Házából. Közreműködik Osváth Júlia, az Operaház tagja, Marsovszky Livia, Nagy-kovács Ilona, Tolnay Klári, Vöröss Sári, Sárdy János, az Operaház tagja, Cselényi József, Pethes Sándor, Holéczy együt-tes, a rádiózenekar Losonczy Dezső vezénylésével és cigány-zenekar. Rendező Maleczky Osz-kár.

9.40: Hírek, lóversenyeredmé-nyek.

10.15: Táncczene.

11.00: Hírek német, olasz, angol francia és finn nyelven.

11.25: Magyar nóták. Sárközy Gyula cigányzenekara muzsikál. Solti Károly énekel a Szeiffert-

kávéházból. Dalok: Dóczy Jó-zsef: Sötét erdő sűrűjében; Far-kas Jenő: Eltörtött az ezüsthangú tilinkóm (Korányi Miklós verse); Teghze-Gerber Miklós: Gyalogút, kocsiút (Szondy István verse); Túl a Tiszán faragnak az ácsok; Balázs Árpád: Azt mondják, hogy ifetétek ragyogó tavasz van (Antal István verse); Huszka: Bujdokolva járok.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Magyar nóták.

12.15: Székesfővárosi Zenekar. Vezényel Rajter Lajos.

3.00: Táncczene. A Magyar Revü Táncczenekara játszik. Hangfel-vétel.

5.00: A Ciszterci Rend magyar-oroszági letelepedésének 800. év-fordulóján. A közvetítést a rend budapesti Szent Imre-gimná-ziumának jubileumi ünnepély-ről vezeti Pusztai Sándor.

6.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

6.30: Az Operaház előadásának közvetítése, Set Swanholm vendégfellépésével. „Istenek alkonya.” Zenedráma egy előjáték-ban és három felvonásban. Szö-vegét és zenéjét írta Wagner Richárd. Fordította Lányi Vik-tor. Vezényli Knappertsbusch. Személyek: Siegfried — Set Swanhom; Gunther — Jámbor László; Hagen — Koréh Endre; Alberich — Maleczky Oszkár; Brünhilde — Némethy Ella; Guttrune — Szilvássy Margit; Rajnai sellők: Woglinde — Orosz Julia; Willgunde — Gere Lola; Flosshilde — Budanovits Mária; Waltraute — Németh Anna; Első, második, harmadik norma — Dósa Maria; Baskay Gizella; Luhn Otília; Első, má-sodik, harmadik, negyedik, ötö-dik vitéz — Szomolányi János, Hollay Béla, Vermes Jenő, Nemeskay Tamás, Lakatos Sándor. **Az I. felvonás után kb.**

8.00: Hírek, sporteredmények.

KASSA

8.00: Budapest I. műsora. (8.45-kor hírek.)

9.00: Szlováknyelvű evangélikus Istentisztelet a kassai evangéli-kus templomból. Az egyházi be-szédet Matthaiesz Gyula mondja. Orgonál Száraz Jenő.

10.00: Egyházi népének és szent-beszéd a jászómindszenti római katolikus templomból. A szent-beszédet Manozs István pre-montrei kanonok mondja. Ene-kek: Áldozattal járul Hozzád, Lelkem lángadozva ég. Imádlak nagy Istenség. Himnusz.

11.00: Hírek, heti beszámoló, mű-sorismeretetés.

11.15: Budapest II. műsora. (Ma-gyar nóták.)

12.15: Budapest I. műsora.

3.45: Magyar nótá tanfolyam Já-szómindszenten. A közvetítést vezeti Kenéz Lilla.

4.25—végig: Budapest I. műsora

Delibab

Gáspárka

IRTA: ORSZÁGH PÁL

1.

— Te, Beáta — kérdezte Gáspárka, — miért akarta nagyapa lelőni, mint egy kutyát a kövér Zelenkai?

Akkor kérdezte ezt, amikor felcipezték a rődlit a havas dombtetőre és Beáta már készülődött, hogy elfoglalja az első helyet. Máskor Gáspárka dühösen kiabált, hogy a nők nem értenek semmit a vezetéshez, ha Beáta idősebb is nála hét esztendővel, ez a rődlizásnál mitsem számít. Így mérgeskedett, lármázott mindig, de most már akkor is nagyon csendes volt, ahogy idejöttek. Beáta ijedten nézett rá; ijedten, de mosolyogva.

— Kitől hallottad ezt a butaságot?

— Kitől? — lemutatott kinyújtott kezével a kastély felé, amely olyan volt innen a magasból, mintha egy cukrász remekelte volna. — Hát kitől hallhattam? Csak ne tettesd magad. Ott ültél te is tegnap este az asztal mellett és a te apádnak mesélte nagyapa. Én akkor jöttem elköszönni éjszakára. Kopogtam is az ajtón, de nem hallottátok és ahogy benyitok éppen, azt kiabálja nagyapa: — Fogtam a puskát és le akartam löni, mint egy kutyát, azt a kövér Zelenkai.

— Te — mondta Beáta, — te hallgatóztál!

Gáspárka arca lángvörös lett.

— Becsületszavamra, véletlenül nyitottam be. Akár hiszed, akár nem. De...

Lesütötte szemét és megrugdosta a havat.

— De azt azért tudom, hogy valami nő volt a dologban.

Fejük felett, a magasban varjú szállt el és lekiáltott hozzájuk, hogy: kár-kár. Tíz-esztendő, gondolta zavartan Beáta. Negyedik elemista és ahelyett, hogy megtanulná Európa leghosszabb folyóit, hát fülel és ilyen dolgokra kíváncsi. Most mit csináljon, hogy mesélje el ezt a tegnap esti butaságot?

Olyan kétségbeesetten bámult a gyerekre, hogy az elnevette magát. Aztán mingyárt oda is ugrott hozzá, átölelte két karjával, hízelegve. — Mondd meg, mondd meg, Beátácska — kunyorálta csillogó szemmel. — Becsületszavamra, kilyukad az oldalam, ha nem mondd meg. Ha szeretsz, megmondod. Édes Beátácska...

A lány igyekezett szigorú lenni, de nem tudott.

— Oh, te bolond — kiáltotta nevetve. — Hát azt hiszed, hogy a nagyapád mindig ilyen öreg, mérges volt, mint most? Mindig bottal járt és kiabált a cselédekkel? Nem, nem, volt ő is fiatal. Udvarolgatott a lányoknak. Erről mesélt. Egyszer aztán megtudta, hogy a kövér Zelenkai ugyanannak a lánynak udvarol, akinek ő.

— És ezért akarta lelőni puskával, mint egy kutyát?

— Ezért. Valami táncmulatságot rendeztek itt a kastélyban és a lányoknak a legyezőjére fel volt írva, hogy melyik táncot kivel járják. Nagyapád neve is ott volt a lány legyezőjén, de amikor rákerült a sor, hát csak azt látja, hogy a lány eltűnt. Hol van, hová ment? Keresi mindenütt, de nem találja. Lerohan a kertbe és egyszerre csak rájuk bukkan. Egy padon ülnek és a kövér Zelenkai a lány tenyerét csókolja, csókolja, csókolja.

Olyan nevetésbe törtek ki, hogy a könny előgyöngyözött szemükből. Hát nem mulatságos dolog ez? Egy férfi ül egy padon egy lánnyal és a tenyerét csókolja. Gáspárka ugrált a vidámságtól és elkapta Beáta kezét. Nedves, kemény kis gyerekszáját a lány tenyerére tapasztotta. — Így csókolta? Így? Így? — fuldokolva viharzott orkánló nevetésük. — Így, így — kiáltotta Beáta és odatartotta másik kezét is. — Így, így. Nagyapád meg puskáért rohant.

Oh — rázta meg egész testét a kacagás, — milyen bolondok a férfiak.

Már fáj a szemük, szájuk, arcuk a nevetéstől. Gáspárka elmaszatolta arcán a könnyeket. — Gyere, üljünk fel — mondta. A rődlit elindult velük lefelé. Egyre gyorsabban, sebesebben. A lány ült elől és a kanyarnál rosszul fékezett. Bukfencezve borultak fel, szemük, szájuk puha hóval lett teli. Beáta még itt is nevetett. Gáspárka elgondolkozva segítette fel unokanővérét.

— Tudod — mondotta, miközben leverték egymásról a havat, — azért én ezt nem értem! Miért a Zelenkai akarta lepuffantani nagyapa. Miért? Hát nem a lány volt az, aki hagyta, hogy csókolják a tenyerét.

— A nők nem tehetnek az ilyesmiről — biggyesztette fel ajkát előkelően Beáta.

Déliabál

27

Gáspárka még mondani akart valamit, de aztán meggondolta magát. Szamárság az egész. Minek is kérdezősködött ettől a lánytól. Ez is csak nő, olyan mint a többi. Pártolja fajtáját, a férfiak bolondok előtte. Pedig még vezetni sem tud. A legkisebb kanyarnál felborítja a száнкót.

2.

Maga sem tudta miért, de lassan úgy megharagudott Beátára, hogy többé nem ment vele ródlizni. — Nem érek rá — mondotta másnap nyersen és otthagyta faképnél Beátát, aki hiába kutatta szemével, mi történt. — Nem történt semmi — mondta szobájában Gáspárka. Egyedül volt, ekkor már ötödik napja egyedül volt Európa hegy- és vízrajzával. Szája megremegett, úgy mondta hangosan, hátran a bútoroknak: nem történt semmi. Aztán belemártotta a tollat a tintába és azt írta füzetébe: „Európa leghosszabb folyója a Volga.“ Ekkor nem bírta tovább. Szeméből kibuggyantak a könnyek. Az asztalra hajtotta fejét és sirt. Egy órai szenvedés után új füzetet húzott elő fiókjából. A tetejére ez került: Naplóm. Az első oldalra pedig beírta: „Mi férfiak mind bolondok vagyunk.“ A nap éppen ekkor bukott le hideg, vörös izzással az ablak alatt.

— Mi van ezzel a gyerekekkel? — kérdezte az anyja este vacsoránál. — Alig eszik valamit.

— Talán kanyarója készül — nézett körül diadalmasan a nagypapa. — Én is pont tízéves voltam, amikor elkapott a kanyaró.

— Hagyjátok békében szegény gyereket — vette vedelmébe az apja, — nincs ennek baja. Tanul. Rájött a tudomány édességére.

— Tornáznod kellene. Kezeket fel, kezeket le. — Nagypapa mingyárt meg is mutatta, hogy gondolja.

Beáta hangtalanul hajolt tányérja fölé. Ő miért nem szól, gondolta Gáspárka. Miért nem sajnál, hogy sápadt vagyok.

— Hát ma már elég tanultál kisfiam — simogatta meg fejét az anyja. — Szombat van, eredj ródlizni, hadd pirosodjon meg holnapra arcod. Kálozdyék átjönnek holnap vendégségbe, elhozzák Janit is.

Beáta közömbösen kérdezte.

— Janit? Hiszen bevonult önkéntesnek a huszárokhoz.

— Be ám, de nyolcnapos szabadságot kapott. Majd meglátod, hogy feszül rajta az egyenruha. Légy szép te is Beátám. Nősülnöd lesz a fiú nemsokára.

Gáspárka nagyon szigorúan nézett Beátára. Az arca kemény volt és férfias. Ha Beáta most azt hiszi, hogy ő szenved, akkor nagyon téved. Az ebéd végén Beáta odament hozzá. Mintha könyörgés ült volna szemén.

— Most én felmegyek átöltözni. Te lenn megvársz a ródlival. Jó?

Gáspárka csak a fejevel intett. Hogy jó. De alighogy Beáta eltűnt, lerohant a ródléért és egyedül vágott neki az útnak. Szaladt, húzta a ródlit a park havas fenyőfái között és csak akkor állt meg, amikor jó messzire került a kastélytól. A száraz faágak között egy hosszúfarkú vörös mókus ugrált. — Gáspárka, Gáspárka, — hallatszott panaszosan nagyon messziről. Gáspárka azonban nem felelt. Felült a ródlira és olyan kicsinyre húzta össze magát, mint egy erdei manó, olyan kicsinyre, mint amilyen ötesztendő korában lehetett, amikor boldog volt, még nem kellett senki és semmi elől menekülnie.

Hogy meddig ült itt, maga sem tudta. De már nagyon fázott a keze, a lába, amikor visszaindult. Este, vacsoránál lopva Beátára nézett. Ha Beáta most nagyon kedves lenne hozzá, ránevetne, beszélgetne vele, akkor talán megbocsátana neki. Megbocsátana neki, hogy nő. De Beáta arca határozottan bosszus volt. — Kerestelek — mondotta később, — kiabáltam a nevedet, de eltűntél. Ez nem volt valami illedelmes dolog. Miért vagy rossz? — Én nem vagyok rossz — mormogta Gáspárka. Nagypapa már a sakktáblánál ült Beáta anyjával. — Én nem vagyok rossz, de téged gyűlöllek. Jó éjszakát...

— Oh — Beáta csak ennyit tudott mondani. Az arcából kiszökött a vér. — Szóval gyűlölsz... Na jó...

Soha nem várta egyikük sem így a vasárnapot.

3.

Érezték mindketten, hogy vihar közeledik.

Beáta magasra emelte orrát. Ugy járkált a vendégek között, mint egy királylány. Kálozdy Jani meg, ahol csak tehetette, mellette volt. Délután bekapcsolták a rádiót is, tánczene jött Budapestről.

A vendégek a nagyszalonban ültek. Kálozdy, Kálozdyné büszkén fogadták a Jani hátmögötti gratulációkat. Beáta apja mosolyogva nézte, hogy repül a lánya rózsaszínű túllruhájában a fiú karján. Gáspárka is Beátát nézte. Mikor hagyják már abba azt az utálatos táncolást.

Miatta bárki azt csinálhatja, amit akar, de zenére forogni, ugrálni bolondság. Nem is bírta nézni sokáig. Bement a könyvtárszobába a tükör elé. A zene ide is utána osont. Közelhajolt a tükörhöz és így szólt:

— Gyűlölöm, gyűlölöm, gyűlölöm.

Annýira gyűlölí Beátát, hogy azt szív el nem doboghatja. Ha a kastély égne, őt mentené ki utoljára a szobából, ha vízben fuldokolna, kihozná ugyan, de a parton ledobná a fűbe és

közömbösen menne tovább. Beáta csak régen jelentett valamit életében; barátot, akire titkokat lehet bízni, akivel késő estig kóborol a parkban, de ez a Beáta egy másik Beáta volt, mint aki olyan furcsán nevetett, amikor felborultak a ródlival, aki itt táncol ezzel a hencegő Kálozdy Janival.

Sokáig állt a tükör előtt. El is fáradt ebben az álldogálásban. Leült a nagy bőrfotóbjé és a puskát nézte a könyvespolc mellett a falon. Evvel akarta nagyapa Zelenkajt lepuffantani. Felállt és levette a puskát. Ez tilos cselekedet volt, de nem tudott ellentálni a kísértésnek. És olyan csendesen, halkán mozgott, hogy észre sem vehette őt senki a félhomályos sarokban. És olyan csendesen, halkán mozgott, hogy észre sem vehette őt senki a félhomályos sarokban.

Beáta sem vette észre, amikor a Kálozdy-fiúval bejött ide.

— Mi az a titok — kérdezte fölényesen, — amit csak itt tud nekem elmondani?
— Óriási dolog, Beátácska — mondta a fiú és megfogta a lány karját. — De még itt is csak a fülébe sűghatom.

— Tessék — nevetett Beáta. És engedelmesen hajtotta fülét a fiú felé. De Kálozdy Janinak nem a fül, hanem a száj kellett. Elkapta a lány derekát és csókolni kezdte úgy, ahogy érte. Vakon, esztelenül, boldog szerelemmel.

Gáspárka ekkor már ott állt néhány lépésnyire tőlük. — Állj! — kiáltotta csaknem sikoltva. — Állj! — Felemelte a puskát, nem nem a fiúra, Beátára.

És elrántotta a ravaszt.

Szerencsére a puská nem volt megtöltve. Beáta két tenyerét az arcára tapasztotta: — Menjen — mondotta a Kálozdy-fiúnak, aki vérvörösen bámult Gáspárkára. — Menjen ...

Kinn hangosan ordított a rádió. Már csak ketten voltak a szobában. Beáta ekkor letérdelt Gáspárka elé. Most sokkal kisebb volna nála.

— Bocsáss meg — suttogta remegő szájjal. — Bocsáss meg.

— Soha — felelte Gáspárka. — Soha.

És könnyben fürdő arcát a mennyezet felé fordította.

ÜNNEPEL KISKUNFÉLEGYHÁZA
MEGNYILT A KISKUN-MUZEUM

Kép a megnyitőünnepségről: Endre László alispán és a város előkelőségei

Kádár Levente államtitkár átadja a Család-
védelmi alap házait

Rozsnyai polgármester, Endre László alispán
és Kovács Vince segédpüspök a kórház alap-
követésénél (Orelly felv.)

A „Gyermekvilág“ matinéja a
Magyar Művelődés Házában

Táncolnak a Simor-utcai polgári leányneve-
dékei

A Tündérhercegnő
(Sz. Cellér Ágota)
konferál

Jakab Laci és Tury
Elemér György Lász-
ló kis egyfelvonáso-
sában

Az árvaházak kórusa énekel. Vezényel Bu-
dinszky Géza (Kovács-képek)

NŐKRŐL A NŐKNEK

IRJA: HATTYASY KATALIN

A NYÁRI KOLLEKCIÓ

bemutatását már megkezdték a divatszalonok. Tünelmes kánikulai csodák vannak a választékban. Sok a santung és a kasmír, uralkodnak az élénk színek. Fekete holmi egyáltalán nem látható, még a délutáni és esti toalettek között sem. Fekete dísz azonban gyakori. A ruhák vonaláról eltűnt minden szélesítő törekvés. Alig-alig látni egy-egy kiszélesített csípőt. A szintén erősítő ráncolás azonban mindennapos. Néha meg sem szabják a szoknyákat, mindjárt a derékvonalból indulnak ki a dús ráncok.

Az emprimé-dísz délutáni ruhákon nagyon elegáns. Egyszínű anyagból készül a ruha s rajta kivágott emprimé-virágok díszelnek, sőt ilyenkor a díszítő emprimé anyagából készül a kesztyű és a kalap is. Vannak külön emprimé-kötények, persze nem libegők, hanem csak kötényformában a szoknyára dolgozott virágok. Délutáni ruhákhoz a taftkesztyű elegáns és szépek a szinte gobelinfinomsággal szövött színes spárgatáskák. Láttunk egy nyári estélyi táskát, amely halcsontból és strucc tollból készült, legyezőformában és ugyancsak orgonaszínű strucc tollak göndörödtek sikkesen a parányi kalapon is.

A szalagsokor nemesak ruhán, kesztyűn, táskán és kalapon divatos, hanem hajban is. Néha a kalapnak van egy-

szerű, lapos angolmasni formája, néha kisebb szalagsokrok kerülnek a hajba, a fülek mögé. Az egyik elegánsan öltözködő arisztokrata hölgy azonban fülbevalónak visel két kis keskeny, bársony, aranyklipszre illesztett szalagsokrot.

Általában a nyári kisruhák vannak túlsúlyban a kollekcióban. Lehet, hogy a háború jele ez, lehet azonban az is, hogy egész természetesen a fiatalító, egyszerű ruhákat kedvelik a hölgyek az idén.

Barna selyem délutáni ruha emprimé rátéttel és emprimékesztyűvel

Hivogat

a napsugár, gyorsan elővesszük tavalyi strandholnijainkat s ha szerények vagyunk, beérjük vele, ha nem, úgy másikat csináltatunk, de legalább is felfrissítjük. Az este csipkébe és túllátályolba burkolt kalapos, esetleg legújabb modellű magasnyakú ruhába öltözött dáma a strandon ugyancsak modern. Sportnál valószínűleg a közeli években nem térnek vissza a hölgyek a századvégi fürdőruhához, a bokáig érő bicikliszoknyához, ámbar ha a divat észszerűtlenségét figyelembe vesszük, ezen sem kellene csodálkoznunk.

A fürdőruhák jórészt kétrészesek az idén is, de nemesak külön nadrág és külön napozórész van, hanem még az úgynevezett szolid fürdődresszek is kétrészesen készülnek. Külön felsőrész, amely néhány centivel derék alatt ér véget s erre rá a kis nadrág. Így a felsőrést ugyanis külön, hosszú flanelnadrághoz is lehet hordani s — eggyel több fürdőtoalettünk van. Érdekes, hogy a ciklámen eddig mint téli szín volt elkönyvelve a divat nagy aranykönyvében. Most pedig sok napozóruhát látunk ciklámenből s érdekesek a fehér-ciklámen kombinációjú modellek is.

Ami az emprimé fürdőruhákat illeti, az idén legkedveltebb a tengert, vitorlášhajókat, esetleg komoly csatahajókat ábrázoló minták. Általánosan a virágmotívumokat felváltották a tájképek s láttunk olyan modellt is, amelynek anyagát bekeretezett, tájakat ábrázoló képek díszítették, sűrűn egymás mellett.

Vízparti öltözetnek ismét divatos lesz a szürke és fehér hosszú nadrág, sőt élénk színből is készülnek nadrágok, levarrott éllel.

1. Fehér-ciklámen összeállítású napozó és kabát

2. Galamszürke flanelnadrág, fürdőtrikó felsőrésszel

3. Fehér santungruha, nagy zsebekkel

Egy-
rüh

ezt
ben
sze
két
kor
ruh
az
bel
tur
me
elej
don
fél
sza
faz
is

A
kor
szo
tik
dol
szo
telj
Igy
szé
női
Ma
A

Égyszínkék santung-
ruha, a zseben mo-
nogrammal

Fűzöld kiseruha a
szoknyába dolgo-
zott piroskockás
anyaggal

REDŐZÉS MINDENÜTT,

ezt a jelszót nyárra is megtartják részben az ördögös kreátorok. Ha az egyszerű angol ruhákat nem is díszítik a kétségkívül mutatós redők, annál gyakoribbak a parasztszoknyák és a délutáni ruhákat is sokszor redőzik. Érdekes volt az egyik modell, amelyet a közismert belvárosi divatszalon bemutatóján láttunk: méregzöld anyagból készült, aszimmetrikusan, a ruha háta teljesen síma, az eleje sűrűn redőzött, még pedig oly módon, hogy a redők a válltól kiindulva s féloldalt a ruhán végigfutó két hurkába szaladtak össze. Érdekes, ötletes, eredeti fazon, nem csoda, ha nyomban gazdára is talál.

A közkedvelt nadrágszoknyáknak is konkurenciájuk támadt az idén a bő szoknyákban, amelyek azonban praktikusabbak, mint az első pillanatra gondolnánk. Ezekben a szoknyákban a szoknya anyagából készített nadrág van, teljesen bedolgozva, térden felül érő. Így tehát, ha sport közben fel is fujja a szél a szoknyát, nem kellemetlen s nőiesebb viselet, mint a nadrágszoknya. Majd a közönség eldönti, hogy beválik-e?

Az érdekes, lapos, széleskarimájú kala-

pok nagyon jól illenek azokhoz az empriméruhákhöz, amelyekkel délutánra és estére készülnek s amelyeknek nyaka — Uram bocsáss! — halcsontos s egészen az állig ér. Talán az anyagtöbbletet akarta ellensúlyozni a tervező azzal, hogy a magasnyakú ruhákhoz nem tervezett ujjat, még rövidet sem, csupán a válltömés fölé hajló kis tarka fodor jelzi a befejezést.

A nyári vászonkabátok mindig az egyszínű anyagra nyomott dísz színéből készülnek, egyszínben. Divatosak az egészen hosszú s a csípőig érő kis kabátok is.

Fiatalkorú lányok részére nemcsak garden-party ruhák készülnek az idén organdiból, hanem könnyű angol ruhák is.

Sárga redőzött ruha fekete, kontyformában kiképzett kalappal

APROSAGOK

Az emprimé és a karton nyári estélyi ruhákhoz nagyon divatos a derékig érő gallérenélküli, elől gombolódó, kétzébes, hosszúujjú, egyszínű taftkabát.

A parasztszoknyák szegélye legtöbbször rojtos, fazonjuk pedig hátul sokkal bővebb ráncolást ír elő, mint elől. Egyikük-másikuk már valóban olyan ráncolt, mint az igazi parasztszoknya.

A nyári frizurák között csak elvétve látunk úgynevezett fantáziafrizurát, legtöbbször igen egyszerűek, háziilag kifésülhetők és kezelhetők. Egyes vészes hírek szerint Franciaországból megérkezik az idén a bubifrizura divatja nyárra, strandra, ami

egyáltalán nem áll ellentétben a franela hölgyek esti kontyviselésével, ami természetesen műhajból készül.

Legnagyobb feltűnést az egyik divatszalon kosztümfazonú fürdőruhájával keltette. Ujja természetesen nem volt, de elől kihajtója igen, sőt rágombolható jehér cellofánzsaból is mutatott hozzá, valamint fodros napernyőt, ami szintén divat lesz.

A szőlőlevél minta olyan kedvelt, hogy nemcsak emprimén látjuk, hanem az új klipszek is gyakran ebben a formában készülnek.

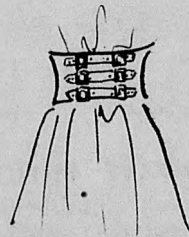
Láttunk egy divatövet, amelyet fából kifaragott, tuskés vadgesztenyetermések láncolata képezett. Ráállik, hogy „nehéz a viselete”.

A santungkosztümkökhöz az idén gyakran csináltatnak hosszú santungnadrágot s így egyesapásra megoldják vele a nyári kosztümkérdést és a partmenti elegáns öltözetet.

Széles vászon-, bőr- vagy antilopöveket jól ki tudjuk használni (de csak magas, karesú nőknél szép) különböző színekben kosztümkökhöz, parasztszoknyákhoz, ruhákhoz.

Jól beváltak és ami a legfontosabb, hölgyeink is szívesen viselik a fiatalpú színes nyári cipőket. Hála a kormányzat erélyes közbelépésének, ezek a cipők nemesak

praktikusak, hanem tartósak is. Egy idényt feltétlenül kibírnak.

Hogy el ne felejtjük, ha a kalapnál tartunk! A fátyol pasztell színekben minden kalapformához divatos. Jó lesz azonban sietni vele, mert már lassan-lassan általanossá válik.

gyorsvon
Na végre
még min
mint a

Itt nap
két zsűf
leleplező
Kotracs
is felem
folytatta

— Em
ötödikbe
eserebog
fiókjába
tanár ú

— De
most ma
emelte

raknak
hangja
szereplő

Feri há
— Há

tedikbe
esaptal
három

Nos,
ki a ké
pek a
eseket,

hétig
sem j
lakban

hogy
Feri há

— M
ban, a
bugyo
hu-hu

kom!
— És

— És
közbe
Frens

ban a
dült
a két

halka
—

Feri.
vusz

szese

Fren
fölen
esek

még
matu
kon

Na
felél
ahog
mag

— nem
F
hog
gol

De

gyorsvonat ablakában Frensch Feri. — Na végre megismertél! Mondd csak, még mindig olyan lassan jár az eszed, mint a nyitrai piaristáknál?

Itt nagyot kacagott s mielőtt még a két zsúfolt vonat fülehallatára ily rút leleplezés ellen tiltakozhatott volna Kotracsek, pedig már az egyik karját is felemelte, harsányan hahotázva így folytatta Frensch Feri:

— Emlékszel a Cicero tanár úrra az ötödikben? Meg a cserebogarakra? A cserebogarakat én tettem be a katedra fiókjába és téged képelet föl a Cicero tanár úr, te pupák!...

— De kérlekálással!... — szólt és most már a másik karját is tiltakozásra emelte Kotracsek, viszont a cserebogaraknak mindkét vonatban akkora visszhangja támadt, hogy sikeres közéleti szereplésétől megmámorosodva, Frensch Feri rátért a nagy Beöthyre.

— Hát arra emlékszel-e, amikor a hetedikben összeverekedtünk? És úgy esaptalak fejbe a nagy Beöthyvel, hogy három hétig dadogtál!...

Nos, erre már hangos kacagásban tört ki a közönség s egymást taposták a népek a folyosón, hogy láthassák Kotracseket, aki a nagy Beöthytől három hétig dadogott Nyitrán és még most sem jutott szóhoz, mert amint az ablakban heves mozdulatokkal jelezte, hogy mondani akar valamit, Frensch Feri letorkolta:

— Még te beszélsz?! Hát a nyolcadikban, a kerületi tornaversenyen kinek a bugyogója esett le futás közben? Huuu-hu-hu-hhhú, de szép voltál, öreg pupákom!...

— És ekkor...

— És ekkor az utasok fuldokló kacagása közben egyik ablakban a sikertől és a Frensch Feri kopasz fejével s a másikban a levegő után kapkodó Kotracsek dült alakjával egyszer csak megmozdult a két vonat s a két iskolatárs kezdett halkan távolodni egymástól.

— Hát szervusz! — intett Frensch Feri. — Kár, hogy már indulunk, szervusz!...

— Fenét szervusz!... — kiáltott vésszesen Kotracsek.

— Mi az, hogy fenét?!... — s itt Frensch Feri a magasabbrendűség s a fölény derűjével megfenyegette Kotracseket. — No, öreg pupákom, nono! Te még mindig haragszol rám, amiért a maturai banketten leitataltalak és furi-kon toltalak végig a nyitrai főúteán!...

Nahát erre most már Kotracsekben is felébredt az oroszlán s olyan hangosan, ahogy csak a torkán kifért, elordította magát:

— Értsd meg már végre, te tulok, én nem vagyok a Kotracsek!...

Frensch Feri erre úgy elveresedett, hogy még a kopasz fejbűbja is lánghalni kezdett...

Déliab

Mindig megállta a helyét ez a szépség-recept!

Még a sötét és kezdődő ráncokat mutató bőr is lágyabbá, tisztábbá, bársonyosabbá válhatik, a fekete pontocskák és kitágult pórusok is megszűnhetnek, mint azt a budapesti gyártelephez is érkezett rengeteg őszinte és ott megtekinthető elismerő levél bizonyítja. Használjon Ön is fehér, nem zsíros Tokalon krémet, amelynek receptje hosszú évek kísérleteinek az eredménye.

Tokalon krém

— Ho-ho-hogy mondd, kérlekálással!... — dadogta.

A rótsipkás úr az elvonuló ablakból visszakiáltott:

— Én sohasem jártam Nyitrán!...

— De... de... hát akkor miért nem mondtad ezt hamarabb, kérlekálással!... — hörögte Frensch Feri.

— Azért, kérlekálással, mert nem engedted szóhoz jutni!... — hangzott a rótsipkás úr szava a messzeségből.

A vonat ugyanis már kanyarodott s a papagájzöld pullóver mindörökre eltűnt a szemünk elől...

— Érthetetlen... érthetetlen!... — rebegte alétan a szomszédomban Frensch Feri s miközben iparkodott lehetőleg nem észrevenni az utasok rosszszulpalástolt vigyorgását, hamarosan eltűnt a folyosóról ő is...

Hogy hová?...

Nem tudom...

— Én csak annyit tudok, hogy a vonatok ablakait nézegetvén, Frensch Feri soha többet nem fog ismerőseket keresni ebben a földi életben...

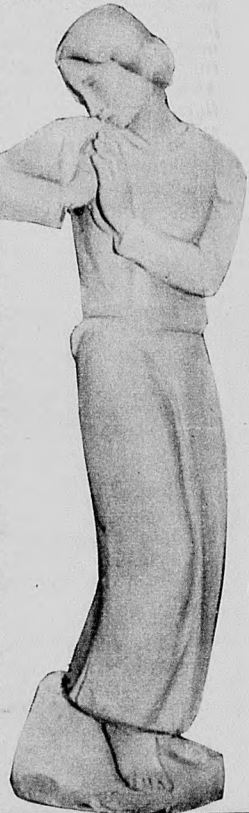
Képek, szobrok

Korunk már kevés szóból is ért. Megszokta a jelszavak stílusát, mely röviden, félreérthetetlenül közli az eszméket és szándékokat. Művészeti téren ez az egyszerű és világos modor meghonosodásában mutatkozik, az érthető és áttekinthető formanyelv kialakulása révén, mely hatásos és beszédes nagyvonalúsággal cserélte jól a bonyolult kifejezési hajlamot. Ami finomságában esökkent ezáltal, azt a tömörség pótolja. A részletek vesztek változalosságukból, az együttes benyomás viszont többekre hat most. Ezzel magyarázható, hogy a szobrászat korszerűbb megnyilatkozási módja

szellem egyensúlyáért. A gyengéd színek és ritmikus vonalak legfeljebb szelíd egyéni vallomások lehetnek, de ha harsogás és föltűnés lép a vásznon helyükbe, azt izlésbeli engedmények, műfaji tévedések kísérik. Tóth

B. László így szorult vissza magányába, érzékeny és érzelmes kedéllyel, méltó merengéssel egyedül maradt tompa árnyalatai és bús emlékei között. Krudy Gyula hangulatait pikurális eszközökkel csupán hamis könnyek között lehet idézni, a Tabán helye elszűrött joltok révén is csak jólápolt sélányokkal ábrázolható. A kudarc Faddi-Förstner Dénes műveiben is kísért. Ami népszerű lesz festményein, az jórészt olcsó fogás már; kifűnő iskolázottsága a családot segíti, ebben a helyzetben könnyebb visszaélni a tehetséggel, mint nehéz kezdeményezésekbe fogni vele. Ha pedig rikolló kiáltókkal cseréli föl a festő mestersége különleges tulajdonságait, mint Orsós professzor úr, legfeljebb társasági visszhangot keltethet, a veszélyes műkedvelésnél aligha tesz többet a magyar művelődésért. Hála csak azért illeti

Eöszte András :
Hegy csúcsán

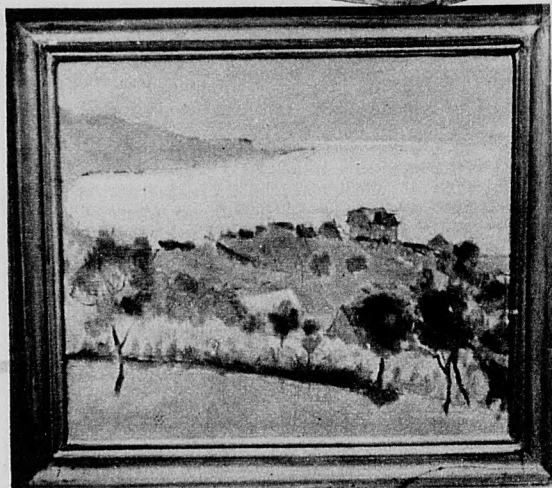

Förstner Dénes: Leányarekép

a mai kulturális életnek, mint a festészet; plasztikai vonatkozásban sikeres és általános érvényű kísérletek történtek már a lömögélek megfogalmazására. A tiszta festőiség, a helyes képszerűség csak az értőknek és elkényeztetetteknek mond valamit, teljes elismerésre csak megalkuvások, félmegoldások segítségével számíthat.

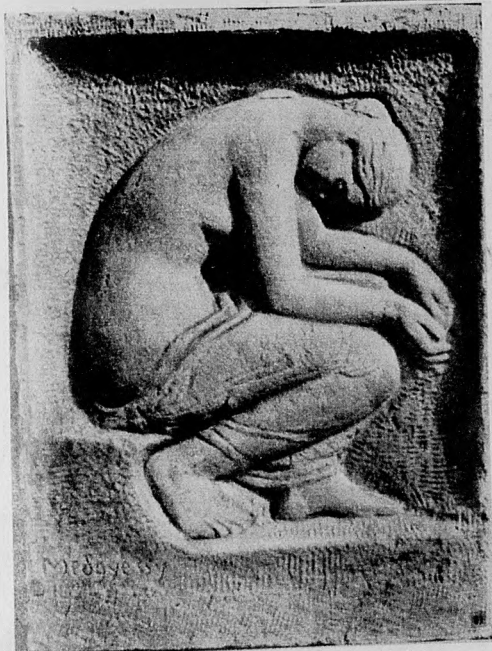
Az új kiállítások képanyaga is láthatóan hiába küzd a művészi érték és a közösségi

Förstner Dénes: Badaesonyi táj

Boda Gábor:
Vizsgálódó paraszt

öt, mert kiállításával alkal-
mat adott arra, hogy ki-
tűnő szobrászaink ismét sze-
repelhessenek a nyilvánosság
előtt. Az ő munkásságuk
mindenképpen korszakot je-
lez már, a súlyos arányok,
magvas nyilatkozatok kollek-
tív távlatokra mutatnak.
Meggyessy Ferenc érte el
ilyen értelemben először a
szobrászat egyetemes jelentő-
ségét, az anyagszerűség el-
vével, az alaki komolysággal
a népi sajátságokat bekap-
csolta a művészet körébe.
Boda Gábor ezt a törekvést

Meggyessy Ferenc: Szomorúság

a romlatlan ösztönök erejével ősi szertartássá
hevíttelte, tevékenységét a sámánkodás ihleté-
vel tette meggyőzőbbé. Marosán László és
Szabó Iván lenyűgöző tömbökké és szemléletes
konturokká foglalta össze a térbeli ábrázolást,
mindketten izmos feszültséggé léptették elő a
műfaj kötöttségeit. Mikus Sándor föloldotta
a nyomasztó problémákat s megint méltó
ranghoz juttatta a harmonikus formák seregét.

Mikus Sándor: Ülő nő

Eöszse András talán az egyetlen a fiatalok
közül, aki alkotás közben nem mellányolja
maradékátlanul a plasztikai követelményeket,
indokolatlan lírával, téves és gyökértelen
intellektualizmussal keveri az autonóm szob-
rászati értékeket, idegen elemekkel higtja tör-
vényszerűségeit s ezzel ellágyítja figuráit.

A művészet a mai időkben nehéz feladat,
a válságot csak kérlelhetellen szigorúsággal
élheti túl. Aki igaz felelősséggel foglalkozik
vele, alázatos szívvel alkalmazkodik elveihez.

Pogány Ö. Gábor

A művészno Kutyuskája

IRTA: SZABÓ JÓZSEF

Okos és mélypillantású kiskutya volt Fruzsina. Kávébarnabundás törpe tacskó. A nagyvárosi életre kárhoztatott kutyusok minden olyan jótulajdonsága kifejlődött benne az idő futásában, ami szegénykét elegáns és komoly szobakutyává avatta. Fruzsina sem volt finomabb kutyaegyniség, amikor Sz. Horváth Klárához, a platinaszőke és sötétbarnaszemű revüprimadonnához vándorolt Budapestre a művészt pártoló gróf vidéki birtokának ebfarmjáról, mint akár a legharciasabb tanyai kuyaszok szoktak lenni. Uगतós volt, viesoritós — illetlen. A piromáslis névnap ajándék olyan parázs botrányt rögtönzött új gazdája pazar kényelemmel berendezett otthonában első pesti éjtszakáján, hogy a budai bérház rabicfalán ingerülten dühörögtek a meg nem értő szomszédok. Fruzsina tapasztalatlan volt és ifjú. Ráugatott a művészno rádiójára, mely éppen valami csipkefinom Mozart-melódiát zengett külföldről, halkán és éjjel után. A esítítás persze, amit Klára asszony szelíd pisszegése jelentett, nem használt. Fogvicsoritás jutalmazta a pisszegést és a szalon kigyulladó nagy középesillárát. Haragudott Fruzsina a hálószoba ruhásszekrényén lengő pikánusul szabott tarka pongyolára is. Hát még az mennyire fokozta az új vendég bosszúságát, amikor hangokat is hallott a rabie tulsó oldaláról.

Egy szivarozott, dörgedelmes hang így züggött:

— Megnevelhetné a kutya fajzatját ez a démon!

Mire élesre köszörült női orkán vissza:
— Mit vársz tőle! Egy hajaszála se valódi!

Klára művészno sirógöresöt kapott, így Fruzsina premierje nagyon rosszul sikerült.

S mivel a premiereket általában újabb előadások követik, a dühörgések, Fruzsina ugatásai, mintha csak valami zűrzavaros, rendezés nélküli koncerten történe, megismétlődtek. A szomszédok változatlanul ridegek maradtak. Ugyanis hölgyek voltak. És vesztükre esúnyábbak, mint a művészno. Klára szép volt, ők esúnyák voltak, ez legyen a dolgok tökéletes kifejezője. Két lakótársno volt a két esúnyus: öz. Birkás Emilné, aki a házban azt terjesztette sajátmagáról, hogy kormányfőtanácsos, továbbá esúszári és királyi kamarás özvegye. A valóságban szakszofonhangú, idősödő és kövér libaskofa volt a nagyesarnokból.

Barátnője: Frankenpözl Gizella pedig hozzá hasonlókorú, csak kissé karcsúbb mozipénztárosno. A művészno szerencsétlenségére mindketten macskabarátok voltak. És ez a macskarajongásuk úgy rátelepedett Fruzsina elkövetkező kis életére, mint egy naponta látogatásra érkező, undok, fekete kísértet.

Egy szép délelőttön, amikor pedig tavaszodóban járt ez Fruzsina már eléggé beletört a városi élet különlegességeibe, özvegy Birkásné dédelgetett és jól táplált cicuskája, a Mica, átugrott sütkérezni Klára asszony erkélyére. Igaza volt, mert otthon az ő portájukon még nem sütött a reggeli nap. Ugyanitt élvezte a friss fényt a művészno is. Szerepet tanult, néha dűdolgatott hozzá egyegy dalbetéttel és Fruzsina rózsaszínpompomos papucsba bűjt lábainál heverve, fejét békésen előrenyújtva élvezte a háziasszonyi kegyeket. Talán még a melódiákat is. Fruzsina reggelije oldalt párolgott egy bádogtálcáskában. A tej illata ügyesen keveredett a budai kertekből áramló zsenge fű párájával.

Mica, kutya-macska ellenségeskedés ide vagy oda, belenyalt a kis bádogtálcába. Viszont Fruzsina jólvelettségének, amely ügyis csak gyermekcipőben járt még, egyszeriben szála szakadt. Mielőtt még Klára művészno megakadályozhatta volna a történéndőket, Fruzsina horkantott, agyát nyilván elborította ősi ösztöne. Patkányirtó őseitől örökölt jótulajdonsága kerekedett felül. Hiába volt macskaköröm, vésztljósló nyávogás, Fruzsina megvédte a maga otthonát és érdekeit a betolakodótól. Fejének csodálatraméltóan ügyes mozdulatával olyant lendített Birkás Micán, hogy a kövér Mica kalimpálva hullott az erkély mellvédjén át három emelet magasságából a mélybe. Súlyánál fogva a járda szélére huppant. Hasütés érte és a kis esibészek hihetetlen kárörömére, — nem volt többé.

Klára művészno másnap névtelen levelet kapott. — „Te esúnya és öreg kóristanó — így kezdődött a névtelen levél, — hát már az állatokat is gyűlölsz és nemcsak embertársaidat?...”

A záradék az volt, hogy Fruzsínára pedig vigyázzon a művészno, mert kutyája napjai megszámláltattak.

A művészno mit tehetett? Eberen vigyázott Fruzsínára. Már a próbákra, sőt az előadásokra is magával hordta, a szomszédokat pedig kerülte. A rabie azért jótékony közvetítő maradt, mert

Klára asszony mind többször hallhatta: milyen tehetségtelen és nehézmozgású is lett ő már, nem szólva arról, hogy ifjúságát is csak a jó kozmetikusoknak köszönheti. Miért is táncol az ilyen? És milyen joggal meri énekre kinyitni a esőrét?

Nem volt úri hangú levél — valljuk meg.

S a művészno sokat sirt ebben az időben. Egyedül volt és a tavasz, egyedül lét idején sokkal szomorúbb, mint az ős.

Ekkor szólt bele a művészno és kutyuskája sorsába, mint az életben annyiszor történni szokott, — a véletlen. Természetesen először végzet formájában.

Fruzsina egy langyos alkonyatkor, színházba indulás előtt, kiszökött puha és meleg otthonából. A házbeliek közül többen látták, hogy az okoszemű barna taneszkő, találkozott a folyosón özvegy Birkásnéval. De ez már csak a dolgok oknyomozása során derült ki. Tény volt, hogy a könnyelmű és az otthonához hűtlen Fruzsina, a szökés utáni napon hirtelen rosszul lett. Úgy fetrengett és nyöszörgött, hogyha Kláranak bátorsága lett volna hozzá, a szenvedésektől megváltandó, agyonlötte volna szegénykét, kis gyöngyháznyelű forgópisztolyával. De nem volt bátorsága, így utolsó reménységárba pillogva, taxit rendelt és Fruzsínát hóna alá csomagolva, az Állatorvosi Főiskolára robogott. A beteg kedvencet Márton Gábor tanársegéd vizsgálta meg. A tanársegéd komoly fiatalember volt és a szeméi, mint a művészno a gyors találkozás futó pillanataiban megállapította, olyan szép kutyaszemek voltak, mint a Fruzsínáé. Márton doktor egyéniségéhez méltó komolysággal vizsgálta Fruzsínát és nyilatkozott bájáról.

— Mérgezés — mondta. — Nem tudom kérem, mi lesz.

— Hát mi lesz? — sóhajtotta kezét tördelve Klára.

— Nem tudom. Mindenesetre, ha igazán szereti a kutyust a nagyságos asszony, hagyja nálunk. Jó helyen lesz.

— Tanársegéd úr!... Én mindent áldozok Fruzsínáért. És nagyon hálás leszek!...

Hosszúka, finom és sokak által elérhetetlen szép keze olyan könnyedén rátapadt pillanatra az orvos karjára, mint ahogyan a bonvivánéra tévedt volna a nagyoperett középjeleneténél, mikor is Klára és a bonviván még csak vonzónak egymáshoz, de a hős biztatást vár.

Márton doktor lehelleitnyit elpirult. Hiszen tartott ő már a kezében puha és finom kis kezeket, hallgatott fogadkozásokot, mert ekkor már harminchat éves volt. És nem is egészen rút férfitípus. Egészséges fogai, jól szabott orra és valóban hűsége kutyaszemei voltak. De

LÁBÁPOLÁS PODEOL LAL ÚJ MÓDJA

megvédi a lábat minden bántalomtól,
pöffedéstől, kipálástól,
izzadástól, égető érzéstől,
a bort láplálta, frissen, puhán larlja,
a járását bámulatosan könnyíti.

Ara: P. 150.

Stáriumokban kapható ingyen mintát küld a gyártó
Csanda gyógyszerlár, Nagyvárad.

a művészno varázsa alaposan körülfelhőzte. Tegnap este például, amikor unottan és egyedül vacsorázott a körúti étteremben, még nem remélte volna, hogy ma baráti simogatást kap Horváth Klárától.

— Holnap tessék majd benézni, művészno! — szólalt meg végül, nyugalmat erőszakolva hangjára.

A művészno természetesen benézett. Aggódástól telve, de rendkívül szívélyesen mosolygott a „kutyaszemű“-re. Fruzsina még gyengélkedett, de már javulóban volt. És harmadnap, negyednap, egy héten át mindennap egyre javult állapota. Márton dr. is megkedvelte és szinte szabad idejét is erre a „páciens“-re pazarolta. Fruzsina hazaköltözése után pedig a művészno meghívására, otthonában is meglátogatta. Első látogatása még hivatalos jellegű volt és Márton doktor egyéniségére jellemző, — valóban Fruzsínának szólt. Az újabb meghívás azonban már bizalmasabbá, hangulatosabbá varázsolta a művészno és a doktorka együttlétét. A szerelem gyorsan érkezett s amikor dispenczióval történt esküvőjük után új otthonukba, egy másik budai bérházba költöztek, hogy másikat özvegy Birkásné-Frankenné Gizi-kettóstól élvezzék, mindketten közös gondolatlan és ugyanegy pillanatban simogatták meg a kedvesen ásitó és körülöltöttük lábatlankodó Fruzsínát:

— Te!... Te bitang kis házasságkövetítő!... — mondta Márton doktor és művésznofelesége élénken helyeselt:

— Te... te édes kis bitang.

Fruzsina egy pillanatra lerázta magáról városias jólneveltségét és öt percig olyan esaholó koncertet rendezett, hogy hangja erejét a rádió bömböltetésével kellett a tanársegédéknek ellensúlyozniok.

*Télen, nyáron, ősszel,
tavasszal
Földes Margit-crème!*

Délibáb

A DÉLIBÁB HUMORA

Izgalmas eset

Két fiatal író ül a kávéházban.

— Képzeld mi történt szerény Kovácsca! — mondja az egyik. — Tegnap együtt ültünk a klubban és egy olyat ásitott, hogy kiugrott az állkapcsa.

— Szerencsétlen. De ennek te vagy az oka, mert biztos, hogy valamelyik regénytémádat mesélte neki.

Kritika

A kiállításon két úr áll egy kép előtt.

— Ez, szerintem, a tárlat legszörnyűbb képe — mondja az egyik.

— A képet én festettem — hangzik a sértődött válasz. — Ó, bocsánat. Tulajdonképpen nem is a képre, a modellre gondoltam.

— Az a feleségem!

Sláger

Fiatal zeneszerzőkről mesélik az alábbi históriát:

A nagyreményű ifjú muzsikusknak már több operettje látott napvilágot a színpadon, de eddig egyik sem hozta meg a várva-várt sikert. Legutóbbi bemutatója után egyik barátja sugárzó arccal siet feléje.

— Öregem, gratulálok. Tegnap volt a bemutató és ma már láttam egy suszterinast, aki az egyik melódiádat jütyülte.

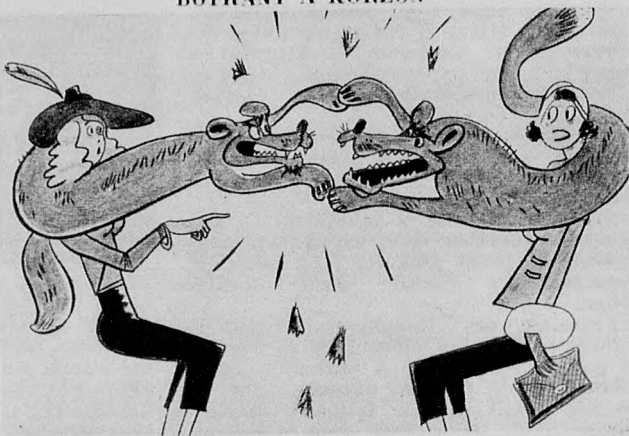
ÉJTSZAKAI CSENDÉLET

amikor a tangóharmonika-művész splicesen jön haza.

(Lustige Blätter)

BOTRÁNY A KORZÓN

avagy itt senki sem vonhatja kétségbe, hogy mindkét róka valódi. (Woche)

— Igen — nézett a zeneszerző, — hol láttad és mikor ezt a suszterinast?

— Délután ötkor az Andrássy-út és Körút sarkán.

Az ifjú muzsikustitán mégrebe gurul.

— Hallatlan szemtelenség. Ugy állapodtam meg vele,

hogy öt órakor már a forgalmas Váci-utcában jütyüli a slágerem.

Az életmentő

— Tegnap megmentettem egy ember életét!

— Hogy történt?

— Ráléptem a lábamra és én nem vágtam poson.

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem őrünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak a rovatban válaszolunk, levélben még válaszbelvételre esetlegesen sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk

Háry János. Budapest, Lázár-u. 18. — Fábán Irma. Rövidesen közlünk születésnap napit. — Orgonavirág. 1. Sz. É. Iskola-utca 32. 2. G. B. Lázár-utca 18. — Kivánsi. Széchenyi-rakpart 12/b. — Sallasy-rajongók. Sor kerül rövidesen arra is. — Koresolyzó. Férjnel van. Németszámban él. — Két szerző. Sajnos, nem üt meg a Délibáb mértékét. — Ökrös László. A zongoraszlet kifizetését nem szabad így intézni. Pénzt ilyen dologgal soha nem kereshet. — Sényi Teréz. Írása bizonyára nem ütötte meg a mértéket, máskülönb az elhúnyt íródn okvetlenül beadta volna hozzánk. — Sasflók. A Nemzeti Színházhoz írhat neki. — Mody Pálné. A leírást kéri Kádár Gézától. VIII., Sándor-utca 7. — Vági Mária. A rejtvényeket szerződéses belső munkatársunk csinálja, így szíves ajánlatát nem fogadjuk el. — E. A. B. L. — 12. B. L. tagja a Kamarának. Izraelita. — H. H. — 8. Azelőtt Hajnal Hajnalka volt. Rác László Rk. A be-

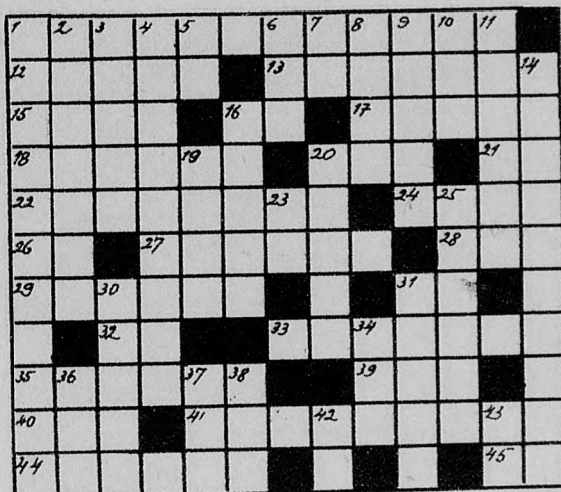
mutató dátumát meg nem tudjuk. — K. K. Katalin. 1. Continental-szálló. 2. Irányi-u. 27. 3. Válaszbélyegjel. 4. Igen, de még nem tudjuk, ó sem, hogy mikor indul. 5. A kiadóhivatalban. — Tóth Sári, Mezőkeresztes. N. I., Menkina János-u. 2/b; P. L. Olasz fasor 5; P. J. Murányi-u. 21; H. M. Paulay Ede-u. 35. — Műkedvelő. A saját darabját minden előadási jog kiváltása nélkül előadathatja. — Kivánsi. Szilasy László nős. Családi neve Szabó László R. k. — Székelyvár. Olvassa sokat a mai erdélyi írók verseit. Ha önkritikája kifejődik, valószínűnek tartjuk, hogy jó verseket is fog írni. — Fogadás, Szabadka. Szőrényi Éva csak az apáca szerepét játszotta. — „Végre”. „miért”? Bp., XIV., Gyarmat-u. 39. — Alföldi vadvirág. Sajnos, nem üt meg lapunk mértékét.

Felelős szerkesztő: Bibó Lajos.
Szerkesztő: Dáloky János
Felelős kiadó: Paizs Géza

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. Nemrég bemutatott magyar film címe. 12. Pompás. 13. Mű. 15. Szerelmmel és nyíllal kapcsolatban emlegetik. 16. Több a. 17. Bibliai hegység, a végén hiányzik egy T. 18. Vissza: Shakespeare-királyfi. 20. Sötét mássalhangzó. 21. Német viszonyzó. 22. Szegény az 24. Parasztszekér része, névelővel. 26. Király, olaszul. 27. Gróf Teleki Sándorné írói álneve. 28. Kerti szerszám, ékezet híján. 29. Felcícomázott. 31. Egri Anna. 32. Muzsika eleje. 33. A dinamógép első, magyar szerkesztőjének vezetőkéne és keresztnévének kezdőbetűje, megfordítva. 35. Vissza: Nem itt áll. 39. G. V. Á. 40. Olaj, idegen nyelven. 41. Nagyon határozottan. 44. A film rendezője. 45. Az egyik nem.

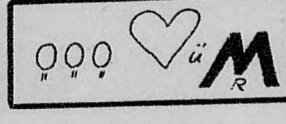
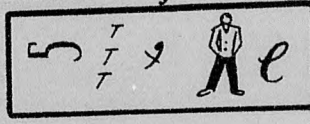
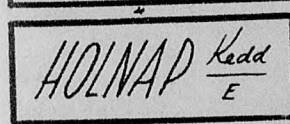
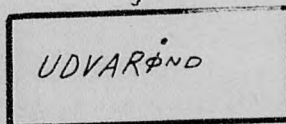
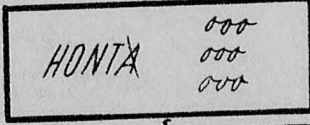
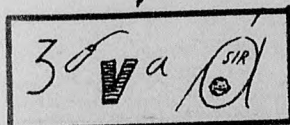
Függőleges sorok: 1. Sokat tapsol a film közönsége ezeknek. 2. Nagyszerű munkái. 3. Lány skála. 4. Semmiféle nyelv nem versenyezhet vele (Petőfi). 5. Két e. 6. Ajtóbiztosító eleje. 7. Állatlak. 8. Vallásrövidítés. 9. Főér. 10. Tan betűi keverve. 11. Perzsa király. 14. A film zeneszerzője. 16. Bóditószér, az első két betűje felcserélve. 19. A. Z. Z. E. 20. Szeglet. 23. Idegvégződés. 25. Többlet.

DÉLIBÁB 21. SZÁM.

30. Repül. 31. Elnadrágot. 34. Nem úgy. 36. Női becenév. 37. Údító ital, főleg ékezettel. 38. Az arc része. 42. Háziállat. 43. Mássalhangzó, kiejtve.

BETŰREJTVÉNYEK

A múlt számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése

K Ö L C S Ö N K É R T F É
E R Á T O E L K I S É R
L T M G O A Z A J
E I S E M A N N S I R E
C Z L E R S P I K
S Z I K R A A Z O L A
É K K Ó M A D A R A S V
N S I T U K K Z I
Y N É Z S R E A O T L
I R N Ó I R O D A L O M
L E Á N Y O K Ó Z M A

A 20. szám betűrejtvényeinek megfejtése

A 20. szám betűrejtvényeinek megfejtése:
1. Liget. 2. Koravén. 3. Témakör. 4. Hatodik emelet. 5. Diványpárna. 6. Enyhítő körülmény.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 2 pengő 40 fillér, félévre 4 pengő 80 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-utca 12. Telefonszámaink: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal: 223-882, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

„Forrás” Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.
mélynyomása, Budapest

Ha kiolvasta a DÉLIBÁB-ot, küldje ki a frontra harcoló katonáinknak Budapest VIII. ker., Baross-utca 15

Három könyvsiker
HANKISS JÁNOS:
A MAGYAR IRODALOM KÖZELRŐL

Hankiss János új könyve nem irodalomtörténet és nem antológia, hanem néhány tucat szép és értékes szöveg hangulatos elemzése. Ezekből a szövegekből és hangulatképekből egyúttal kiadódik a magyar ember sorsa és magatartása minden jellemző részletével. A könyv ára egész vászonkötésben **F 7.60**

DÁLOKY JÁNOS:

Igy készül a magyar film

A magyar filmgyártás kultuszátólka mögé világít be ez a maga nemében páratlan érdekességű könyv, amely minden ízében a nagyközönségnek készült. A rendkívül tartalmas szöveg mellett közel félezer kép segíti az olvasót abban, hogy lépésről-lépésre követhesse a készülő filmet a gyártás megindulásától kezdve a bemutatásig. A könyv ára **F 2.20**

SENTIVÁNI GÁBOR:

MAGYAR MOSOLY

eimen kötötte bokrétaiba művészi népviseletünk legszebb virágait. Ez a szövegében okos, képanyagával pedig elragadó mű megbízható áttekintést nyújt a falu ajándékba adott képeskönyvének — a népviseletnek — értékeiről. A remek képekkel illusztrált könyv ára **F 2.80**

Mindhárom könyv megrendelhető a „Forrás” könyvesboltjában, Budapest, VII., Dohány-utca 12 szám

D
22. SZ

Jane
„Férfi
Léna—D
melódia
Bavaria